

மண்டுர்ப்பிள்ளைத் தமிழ்

விசுவநாதர்

வி. விஸ்வலிங்கம்

மண்டூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

இயற்றியவர் :

இலக்கியச் செம்மல்
சைவமாமணி, பண்டிதர்
வி. விசுவலிங்கம்

வெளியீடு :

களுவாஞ்சிக்குடி பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
களுவாஞ்சிக்குடி.

வெளியீடு இல: 1

மண்டூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

ஆசிரியர் : பண்டிதர் வி. விசுவலிங்கம்.

அச்சிட்டவர் : புனித செபஸ்தியார் அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.

வெளியீடு : கலுவலகங்களுக்கு பிரதேச
கலாசாரப் பேரவை.

முதற்பதிப்பு: மார்ச் 1988.

உரிமை : ஆசிரியர்.

விலை : ரூ. 10/-

MANDUR PILLAITHAMIL

Author : Pandit V. Visvalingam.

Printer : St. Sebastian Printers, Batticaloa.

Publisher : Kaluwanchikudy Divisional
Cultural Board.

First Edition : March 1988.

Copyright : Author.

Price : Rs. 10/-

கவிமணி, இலக்கியமணி
ஆரையூர் நல். அளகேசமுதலியார் ஜே. பி.
அவர்கள் வழங்கிய

அணிகூர்துரை

“பண்ணோமுகிற் குலங்கள் எமதிறைவர் மருகர் திருப்பதி
யீதென்ன விண்ணோ மழைபொதியுஞ் சிறப்பதனால் வளம்
மலிந்து மிகுந்துதோன்றும் மண்ணிலுறை முருகன் திருப்
பதி”, நம்மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில், வரலாற்றுப்
பெருமையும், நீர்வளமும், நிலவளமும், தெல்வளமும், கலை
வளமும், தமிழ்வளமும் நிறைந்தது.

பண்ணெடுங்காலமாகப் பக்தர்களுக்குத் திருவருள்
புரிந்துவரும் இந்தச் “சின்னக்கடிகாம்புருகன்” மீது
அநேகம் புலவர்கள் வெவ்வேறுவிதமான பதிகங்களும்,
ஊஞ்சல், குறம், காவடிச் சிந்து போன்ற பாடல்களும்
இயற்றியுள்ளனர் எனினும்; இதுவரை யாரும் பிள்ளைத்
தமிழ் பாடியதாக அறியப்படவில்லை.

ஆதியில் இறைவன், இறைவி, ஆகியோரை அன்பு
மேலீட்டினால் குழந்தையாகக் கருதி ஒவ்வோர் வயதுப்பரு
வத்திலும் அக்குழந்தை அயரும் விளையாட்டுக்களைப் பாட
லாக அமைப்பதுவே “பிள்ளைத்தமிழ்” ஆனால் தற்காலத்
தில் தனிப்பட்டவர்களுக்கும், தனிச்சமூகத்திற்கும். பிள்ளைத்
தமிழ் இயற்றும் வழக்கம் வந்து விட்டது. உதாரணமாக
“குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ்”, “செங்குந்தர்
பிள்ளைத்தமிழ்” போன்றவை.

பண்டிதர் திரு. வி. விஸ்வலிங்கம் அவர்கள் மண்டூர்
முருகன் மேல் கொண்ட பக்திமேலீட்டினால் பாடிய
“மண்டூர்ப்பிள்ளைத் தமிழ்” காப்புப்பருவம் முதல்
சிறுதேர்ப்பருவம் வரையும் பத்துப்பருவங்களையும் ஒவ்
வோர் பருவமும் பப்பத்துப் பாடல்களையும் கொண்டவை.

இப்பாடல்கள் அழகும், சொல்லாடலும், பொருளாழமும், மண்டிப்பதியின் இயற்கைகளும், சரித்திர, புராண விளக்கங்களும், பக்திச்சுவையும் விரவ ஆற்று நீரொழுக்குப் போல் அமைந்திருப்பது மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திற்குப் பெரும் புகழை ஈட்டித்தரும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

செங்கீரைப்பருவத்தில் "செங்கோசெங்கீரை" என்றும் "செங்கீரையாடியருளே" என்றும் முடிவுறும் வெவ்வேறு சந்தங்கள் கொண்ட பாடல்கள் மிக இனிமையானவை.

"மந்தர வரைபுரை யுந்திரு மார்பிடை

வண்டார் நின்றாட

மல்லிகை முல்லை மணங்கமழுஞ் செழுமலர்

மந்தாரஞ் சார

சந்தர நிறைவத னம்படு குஞ்சிக

ருண்டு சுருண்டாட"..... என்று சொல்லும் தாளமும், பொருளும் ஒருங்கியைந்து வருவது புலவரின் கவித்துவத் திறமையைக் காட்டுவதோடு, பாரதம் பாடிய வில்லிபுத்தூரரையும், திருப்புகழ்பாடிய அருணகிரி நாதரையும், செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய நாவிலால் மழு வெடுத்த ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசமுனிவரையும் இவருக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறவும் தூண்டுகிறது.

மண்டரின் வளங்களை ஒவ்வோர்பாவினும் தனித்தனி அழகு மிளிர்க் கூறியிருக்கிறார் நம்புலவர் திரு. வி. விஸ்வலிங்கம் அவர்கள், உதாரணமாக

...“அயரும் பிடிக்குருகி

இலகுந் தெங்கங் குலைதிருகி

இனிதேயூட்டும் களிறுலவும்

அடரும் பொழில்சூழ் மண்டர்” எனச் சுவைபடக் கூறியிருப்பதும்.

“அரமகளிர் பாடுநீ ராடுமண்டர னுடன்

அம்புலியாடவாவே” என்று சுவாமி விபுலா

னந்தரின் யாழ்நூற் கூற்று எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் முதன்முதல் பிள்ளைத் தமிழ்பாடிய புலவர் இவரேயாமெனத் துணிந்து கூறலாம். அன்றியும் வடபகுதியில் பண்டிதர் திரு. மு. கந்தையா அவர்கள் பாடிய "நாவலர் பிள்ளைத்தமிழ்" கொழும்பில் திருசிவன், கருணைய பாண்டியனார் இயற்றிய "திருக்கதிர் காமப் பிள்ளைத்தமிழ்" ஆகியவற்றையும் பார்க்க இப்புலவர் பாடிய "மண்டர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்" மிக்க சுவையும், பொருளும், அழகும், உடையதாய் நெஞ்சை அள்ளிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது மிகையாகாது.

எனவே இந்நூலாசிரியரின் கன்னிப்படைப்பான இம் முயற்சி, இவரை இப்பணியில் மென்மேலும் உயர்த்தி, ஊக்குவித்து, தமிழன்னைக்கும், இறைவனுக்கும் அழகழகான அணிகலன்களைத் தேடித்தர மண்டர் முருகன் பலநலன்களையும் நல்கவேண்டுமென வணங்குவோமாக.

சுபம்

"குமுதா"

ஆரையம்பதி - 2

1 - 3 - 88

இவ்வண்ணம்:

ந. அளகேசமுதலி

வெளியீட்டுக் குறிப்பு:

களுவாஞ்சிக்குடி பிரதேச கலாசாரப்பேரவை இப்பகுதி எழுத்தாளர்களின் நூல்களை ஆண்டு தோறும் வெளியிடும் திட்டம் ஒன்றை வகுத்து அதன் முதல் வெளியீடாக இந்நூலை வெளியிடுகின்றது. இம்முதல் வெளியீடு இறைவனைப் பற்றியதாகவும் இப்பகுதியின் முத்த தமிழறிஞர் ஒருவரது நூலாகவும், இப்பிரதேசத்தின் பழமபெரும் தலத்துக்குரியதாகவும் மரபுவழி செய்யுள் படைப்பாகவும் அமைந்தது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

உள்ளுறை

பருவங்கள்	பக்கம்
1. காப்புப் பருவம்	12
2. செங்கீரைப் பருவம்	19
3. தாலப் பருவம்	24
4. சப்பாணிப் பருவம்	29
5. முத்தப் பருவம்	34
6. வாராணைப் பருவம்	39
7. அம்புலிப் பருவம்	45
8. சிறுபறைப் பருவம்	50
9. சிற்றிற்பருவம்	55
10. சிறுதேர்ப் பருவம்	60

சமர்ப்பணம்
08—10—87ல் அகால
மரணமடைந்த
மட்டக்களப்புமாவட்ட
அரசாங்க அதிபர்
திரு. எம்.
அந்தோனிமுத்து
அவர்கள்
நினைவுக்கு

நூனமுகம்

கிழக்கிலங்கையில் உள்ள மட்டக்களப்புச் சதுப் பேரியின் மேல்கரையை அடுத்துத் தென்திசையில் சுமார் இருபதுமைல் தூரத்தில் அமைந்து விளங்கும் பழந்தமிழ்க் கிராமமே மண்டூர் என்னும் திருப்பதியாம். இது நீர்வள நிலவளம்மிக்குப் பெரும்பான்மையும் மருதப்பண்ணை தழுவிப் பண்டுதொட்டே சிவமணங் கமழும் ஊராக விளங்குகிறது. இங்கு பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் முருகப் பெருமான் எழுந்தருளி அடியார்க்கு அருளமுதளித்து வரும் திருக்கோயில் ஒன்றுண்டு, ஆதியில் ஒரு தில்லை மரத்தில் பாயப்பெற்றிருந்த வேலாயுதம் ஒன்று இவ்விடத்தில் வேடர்களால் பூசைபண்ணப்பட்டு வந்ததென்றும், பிற்காலத்தில் இதை மூலஸ்தானமாகக் கொண்டே இப்போதைய ஆலயம் கட்டப்பட்டதாயும், இக்காரணத்தால் இவ்வூர் தில்லை மண்டூர் என அழைக்கப்படுவதாயும் கூறப்படுகிறது.

இங்கு கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய முருகப் பெருமான் மீது புலவர் பெருமக்கள் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளனர். இளமையிலேயே இப்பெருமான் மீது கொண்ட பக்திமேலீட்டால் அடியேனும் 'மண்டூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்' என்னும் இப்பிரபந்தத்தைப் பாடியுள்ளேன். தெய்வத்தையோ அன்றேல் பேரருளாளராகிய மாந்தரையோ பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்டு பிள்ளைப் பருவத்திரைக்கற்பனைபண்ணிப்பாடப்படுவது பிள்ளைத்தமிழாகும்.

செவிலித்தாயார், மகளிராதியோர் அக்குழந்தை
மீது மட்டற்ற அன்புகொண்டு செல்வமாக
அழைத்தும், பாராட்டியும், போற்றியும் உரைக்கும்
மொழிகளால் இது பாடப்படும். பிள்ளையை அன்
புடன் அழைத்து உரையாடும் பாவனையில் யாக்கப்
படுவதால் பிள்ளைத்தமிழ் எனவழங்கலாயிற்று.
மண்டிரில் உறையும் முருகன்மீது பாடப்படுவதால்
இது மண்டிர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் எனலாயிற்று.

கற்பனை நலன்களும், சொல்லணி பொருளணி
களும் பொலிவுறப் புலவர்பெருமக்களால் பாடப்
படவேண்டிய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்தை,
சிற்றறிவினனாகிய அடியேன் பாடத்துணிந்தது
அறிஞர்க்கு நகைப்புக்கிடனாம் எனினும், முருகப்
பெருமான்மீது கொண்ட பக்தி காரணமாகவும்,
அவனது திருவருட்பேற்றினாலும் இதைப்பாடி
முடித்தேன். இதிற் காணப்படும் வழுக்களை
அறிஞர் பொறுப்பாராக.

வி. விசுவலிங்கம்

களுவாஞ்சிக்குடி.
01-01-1988.

அவையடக்கம்

நேரிசை வெண்பா

கீரன் முதலோர் கிளற்று கவிதைமலர்
சேரப் புனைந்த திருமுருகன் — ஆரவிஃதோர்
புன்மலரென் றெண்ணிப் புனையாதிரானுயரும்
தன்னருளி லேமலர்ந்த தால்.

குரு வணக்கம்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திண்டமிழாம் பரவையிடை யாழ்ந்துசங்கத்
தமிழ்ப் பொருளாந் தரளமெல்லாம்
கண்டுமொழி யாலுவந்து கருணையுடன்
எடுத்தளித்துக் கலையின் மேலாம்
பண்டைஇயல் தெரித்தகத்தின் இருள்கடிந்த
பண்டிதப்பேர்ப் பட்ட மேய
திண்டிறல்சேர் பூபாலப் பிள்ளைதிருத்
தாள்கள் நிதம் சிந்தைசெய்வாம்.

சிறப்புப் பாயிரம்

மண்டூர்க் கவிஞர்; புலவர் திலகம்
திரு. மு. சேமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

நேரிசை வெண்பா

1. திருமுருகன் தில்லைமண் நேறவைவான் தெய்வ
மருமலர்ப்பொன் சேவடிக்கோர் மாலை - உருகிமனம்
பாடினான் பாடிப் பணிந்தான் விசுவலிங்கம்
நாடினார் கெல்லாம் நலம்.
2. நெஞ்சில் நிறைவுடையான் நேரில் கவிராஜன்
மிஞ்சும்மே லன்புநலம் மேவுவான் — அஞ்சாத
ஓடும் அருவியென உள்ளக் கவிபெருகப்
பாடினான் யார்க்கும் பயன்.
3. செந்தமிழால் ஆன சிறந்தபிள் னைத்தமிழைக்
கந்தன் கழலிணைக்குச் சூட்டினான் — முந்துதமிழ்
நல்லறிஞ் ஞானவென் நண்பன் விசுவலிங்கம்
சொல்லுகவி யூட்டுஞ் சுவை.
4. தில்லைமண்டூர்க் கந்தன்தினமு மிதுகேட்டு
இல்லையிது போலோர்நல் லின்பமெனச் —
சொல்லுவதால்
கற்றோர் புகழ்ந்தார் கவிவாணர் மெச்சினார்
மற்றோருங் கேட்டார் மகிழ்ந்து.
5. கவிராஜன் நெஞ்சக் கனிவுடைய ஞாலால்
புவிராஜ னென்றே புகழத் — தளராத
நுண்ணறிவுந் தெய்வம் நோக்குஞ் சிறப்புடையான்
மண்ணுலகில் வாழ்க மகிழ்ந்து.

6. பாடிப் பயன்பெறுக பக்தரெல் லாம்வந்து
கூடிப்பே ரின்பதலங் கொள்ளுக — நாடியே
செல்வர் பரிசளித்துச் செந்தமிழ்நற் பாவலற்கு
நல்லவிழாச் செய்கபல நாள்.

வேறு

7. அமிழ்தின் இனிய தனித்தமிழால்
ஆன பிள்ளைத் தமிழ்மாலை
எமது நெஞ்சை உருக்குதடா
இன்பஞ் சிறந்து பொங்குதடா
உமையின் தெய்வ மணிமகனும்
உள்ளம் ஆரக் கேட்டாரால்
அமையும் பண்ணை வளஞ்சூழும்
அழகு மண்டூர் போற்றுதுமே.
8. குன்ற ஞானத் தமிழ்த்தீபம்
கோடி கொடுத்துங் காணரிய
பொன்றா இன்ப வெறியூட்டும்
புதுமைத் தமிழாம் புத்தின்பம்
என்றார் தொண்டர் இசையோடும்
எடுத்துப் பாடி எவர்முன்பும்
நின்றார் முருகன் நினைப்பாலே
நெஞ்சம் மகிழ்ந்து வாழ்வோமே.

1. காப்புப் பருவம்

திருமால்

- பூவைப் பூவண் ணத்திறை யைப்
பொற்றா மரைக்கட் புத்தேளைப்
புவனி புரக்க வரையேந்திப்
புயல்முன் றடுத்த புங்கவனைக்
கோவைக் கொவ்வைக் கனியதரக்
கோகனதப்பூந் திருமாதைக்
கொஞ்சிக் குலவும் பெருமானைக்
கூடிமலர்த்தாள் தலைக்கொள்வாம்
சேவைச் சைல மாமகளைச்
சிறக்க வாமங் கொண்டிவருந்
தேசனருளீ ராறுகரச்
சேயோனை உம்பர்க்கெல்லாந்
தேவைச் சுருதிக் கெட்டாது
திகழ்மா மணியைச் செந்தமிழர்
சேருந் தில்லை மண்டுர்வாழ்
செவ்வேள்தன்னைக் காக்கவே.

உமாபதி

வேறு

- வையக மலர்ந்தமலர் மாலையுங் கவிவாணர்
வாய்மலர்ப் பாமாலையும்
மார்பிடை வயங்காவடி யார்திமிர்நீங்கவரு
மாடுனோளிகொள் ஞானசுடரைச்

செய்யகம் முதலைந்து திணைவளஞ் சேரச்
சிறந்துபுகழோங்கு மண்டுர்ச்
சேயைச் சடாட்சரச் செம்பொருளை உமையின்ற
செல்வக் குழந்தை வடிவைச்
செய்யபங் கயமல்லி செறிகங்கை அறுகிதழி
சேர்ந்துமிளிர் சடில முடனே
சிரமலை யோடரவு சூடுமிய லானெய்தல்
சீர்வளஞ் சார்மருதமும்
துய்யநறு முல்லைசுர மும்நிவந் தோங்குவரை
துன்னிய குறிஞ்சி நிலனுந்
தொக்குகா சினியெலா மொன்றயத் துலங்குசீர்ச்
சோமேச னார்காக்கவே.

உமாதேவி

வேறு

- கனக வரையிடை சாருமிளங் கொடி
கரிமு கனையருள் கார்கொ ணிறப்பிடி
கனப நறியதண் னைமணிந் தகில்
கமமுமளகநன் றுகவகிர்ந்தவள்
மனனில் நினைபவர் மாயை யகற்றுவள்
மறுவி லறுநெறி யாகவு நிற்பவள்
மலைய வரையனின் மாமக ணற்பத
மலரை யனுதினம் வாழ்த்தி வணங்குதும்
எனதுகுருபர கைநறுந்தமிழ்
இனிதுதெரிதரவே யருளித்தென
திதய கமலமீ தேகுடிகொண்டவன்
இனையசரவண மீது வளர்ந்தவன்
தினக ரருமெதிர் சேரிலொராயிரந்
திகழு மழகிலுந் தேசி லுயர்ந்தவன்
தினமு மருள்சுரந் தீயுநெடுங்கடல்
திருமு ருகனெனுஞ் சேய்ப்புரக்கவே.

கணபதி வேறு

4. சுருதிக் ளொருநலா ளொடுமொருசேரத்
துகளு மிருடி சொற்ற கவைக்கதை
தொகைபட வடமா வரையுய ரேடாத்
துரிசற வரையுந் தும்பி முகத்தவன்
சுலவிய கயமா முகவச ரனினால்
துயருறு சுரரின் துன்பகற்றினவன்
துணையென வணுகு மடியவரிதயத்
துதிமல ரணியுந் துங்கப தத்தினர்
பருதியு மதியும் புடைதனி லுருளப்
படியினை ரதமாக் கொள்ளமயத்தினிற்
பரமனு மகிழ வரமிக வருள்செய்
பதயுக நளினம் பரித்தவி தத்தினர்
பலகலை யுணரும் படிமுத லெவரும்
பரவுதல்பெறுநற் பண்புகிறந்தவர்
பழமறை நுணுகி யளவிடலரிய
பரனடி இணைப ணிந்துவ ணங்குதும்
கருதிய கனகக் குழையசை யசையக்
கவுரிம டியிலி ருந்துத வழந்தவன்
கவலைக் ளகலக் கருணைகொ ணயனக்
கதிரொடு முருவக் காட்சியளிப்பவன்
கதுமென வபயக் குரரொவி யெழுவக்
கணமவ ணனுக்காத்துரட் சிப்பவன்
கனதன மடவா ரிருபுற மமரக்
கருமயி லூருங் கந்தனைக் கலையின்
குருமணி யருண கிரிபுக ழினிமை
குதீயுறு கவிதை கொண்டு களிப்பவன்
குறமட மகளைக் குலவிட முதிருங்
குரலுறுதினையின் கொல்லையெல்லாம்மனங்
குலையவொ ரெயினக் குலமகனுருவிற்
குறுகிலெவ்விரகங் கொண்டுமொழிந்தவன்
குயமலை குழையத் தழுவிய குகனைக்
குமரனை யென்று நின்று புரக்கவே.

கலைமகள்

வேறு

5. வெண்டா மரைப்பூ வணைந்தபெரு
மாட்டியிம் மேதினி விளங்குகலைகள்
மேவிடத் தானே யுணர்ந்தவ னுளங்கொள
விருப்புடன் வேண்டினோர்க்குத்
தண்டாம லீயுமியலாள் புலவர் நாவிடைத்
தாவற நிருத்தமிடுவாள்
தகுபரா பரிவாணி தண்டாமரைப் பதம்
தலைமீ துறப்பரவுவாம்
வண்டார் கடம்பார மணியும் பிரான்றெய்வ
வள்ளிகுஞ் சரிமணுளன்
வடியேறு மயிலோடு மயிலேறி நடமாடு
வரதனறு திருமாமுகன்
கண்டாரு மினியதமி ழோங்கிநா னுஞ்சுவைக்
கவிமாரி பொழியு மண்டுர்க்
கந்தப் பிரான்மிசைக் கூறுசந்தத்தமிழ்க்
கவிநடை விளக்கமுறவே.

அரிகர புத்திரர்

வேறு

6. விரைகமழ்ந்துய ராரமும்
மிளிர மார்பினி லாரமும்
விநித ரும்புய வரைகளில்
விலகுற தெழிலொழுஞ்சேர்
அரிய பூரணையாரையும்
அழகு புட்கலை யாயையும்
அணைய வைத்திடு மரிகர
ஐயரைடி பரவுதும்

கரையிலாவரு ளாழியாம்
கதிரைமாநக ராளியாம்
கவினி லங்குதெய் வாணையும்
கனக நூபுர வள்ளியும்
உரமிகும்புய மலைகளில்
உறவ ணைந்தக மகிழுமெம்
உமைதிருக் குகனாற்புகழ்க்
குரிய கவிதை தழைக்கவே.

பகவதி

வேறு

7. அரியே றுகைத்தகில லோகமுங் கைதொழு
தடைக்கலம் புகுத நிற்கும்
அம்பிகை யறந்தழைத் தெங்குமொரு தானாகி
அடியவரை யாண்டசக்தி
திரிகுலி மதனவேள் படைமயக் காதவோர்
திறனேறு கன்னிவிமலை
செஞ்சடில முடிதாங்கி நின்றபக வதிசரண்
சிந்தையி னினைந்து தொழுவாம்
வரியேறு முழுவையுரி போர்த்தவர னார்க்குமுன்
மந்திரப் பொருளுரைத்து
மலைகடொறு மாடல்க ணிகழ்த்திதணி மாமலை
மகிழ்ந்தவடி வேன்மதலையைத்
தெரியாத தத்துவங் கொண்டகுரு தேசிகத்
தெய்வக் குழந்தைவடிவைத்
தில்லைமண் றீரினிலு வந்துவினையாடிவரு
சேயினைக் காக்கவென்றே.

காளி

8. தில்லைநட மேவுசிவ னேடுமுட னுடிய
திருக்குமரி காளி நீலி
திரிலோகமும் புரந் ததர்மங் களைந்திடுந்
திரிகுலி சிந்தாமணி
எல்லையறு விரிகலை யூர்தியிள வேய்புரையு
மெண்டோளி சாமுண்டியின்
எழில்கொணூ புரமரற்றும்மிணைக் கழல்களெம்
மிதயகம லத்தில் வைப்பாம்
சொல்லையுழ வோர்வயல்க டோறுநித் திலமலைகள்
தோன்றுமியல் போற்குவிக்கத்
துங்கமுறு மம்பிபல வணியணிய தாகநீர்ந்
துறைகளிடை துன்னிமேவ்
எல்லையறு பொற்பொதிக ளோடுவணி கார்க்குமுஉ
ஏகிவிலை பேசிநெல்லை
ஏற்றுகம் பலைகன மேறுமண் றேருறையு
மிளமுருகனைக் காக்கவே.

ஆதிதீரர்

9. மேதினியி லந்தகா ரப்படல விருளகல
வேதிரைக் கடலொலிக்க
விண்ணுமண் ணும்பண்ணி சைத்துப் பராவகுண
வெற்பிடை விளங்கியயன
வீதிவயி னேழுபரி சேர்ந்ததனி யாழிரத
மீதுவரு மாசறுகடர்
மேவும் பதங்கர்பொற் பரதங்கள் துணையென்ன
வேண்டியஞ் சலிசெய்குவாம்.

சோதியுறு மிலைமுகப் பைம்பூண் டிருக்கரந்
 தோன்றபுன் முறுவலித்துத்
 தோகையர்க ளிருபுறந் தோய்மரகதநிறத்
 தோகைமயி லூருமுருகன்
 நீதிவழு வானெறியினோடுவறி யார்மகிழ்
 நித்தமு மளிக்குமியலோர்
 நிலவுமண் றீரிலுறை சரவணக் கடவுளை
 நிதமும் புரக்கவென்றே.

முப்பத்துமூவர்

10. பொன்றா மார்பிற் றுலங்குவச வெண்மரும்
 புரையிலாச் சடைமுடித்த
 புத்தேளி ராறிருவ. ராதவ ருருத்திரப்
 புங்கவர்கள் பன்னொருவரும்
 தன்னேரி. லாததேவர்க் குரிமையானசீர்த்
 தகைமருத் துவரிருவரும்
 தண்ணளியி னுவினிது காக்கவென் றவர்திருச்
 சரணமா மலர்பரவுவாம்
 பன்னாக முதுகுநெளி யப்பதந் தூக்கிநர்த்
 தனமாடு பரமனருளும்
 பாவையர்களிக்கமயி லேறியபரப்பிரம
 பன்னிருக ரக்குமரவேள்
 நன்னாவ லர்க்குமொரு நாவலவனுவன்
 ஞானசம் பந்தமுதல்வன்
 நனிவளங் கொண்டமண் றேறையுமறுமுகன்
 நம்புமடி யார்பரணையே.

2. செங்கீரைப் பருவம்

11. மந்தர வரைபுரை யுந்திரு மார்பிடை
 வண்டார் நின்றாட
 மல்லிகை முல்லை மணங்கமழுஞ்செழு
 மந்தாரஞ் சாரத்
 சுந்தர நிறைவத னம்படு குஞ்சிசு
 ருண்டுசு ருண்டா டத்
 தொல்லைவ ரத்தொலையுங்கடை நாள்வந்
 துற்றதெ னச்சு ரன்
 சிந்தைத ளர்ந்துப யந்துறு மின்னல்தெ
 ரிந்துதி தம்வா டத்
 திங்களை நிகர்முக மண்டில மெங்குஞ்
 சிறுவியர். முத்தா ரச்
 செந்தமி ழோங்கவ ரந்தரு செல்வா
 செங்கோ செங்கீரை
 செந்நெல்வ ளம்பெறு மண்டு ரையா
 செங்கோ செங்கீரை

12. கலகம் புரிதரு மசுரன் கொடுமையில்
 கந்தா நொந்தாமே
 கருணைக் கடலென வருமற்புதமுரு
 காவா நீயென்றே
 உலகந் துயருற வுளநைந் தமரரும்
 உன்பா தஞ்சே ர
 உயருந் தவமுனி வரஞ்ஞ சரணென
 ஒன்றாய் நின்றார் பார்
 இலகும் படியற நெறியெங் கணுமினி
 இன்றே சென்றா ளாய்
 இவர்தந் துயர்களை வதுநின் கடமைய
 தல்லா லிங்கார் சொல்
 திலகஞ் சிறுநறு நுதலிற் றிகழ நீ
 செங்கோ செங்கீரை
 சிவனுங் கலைவள பதிசேர்குமகா
 செங்கோ செங்கீரை

வேறு

13. கருவுற்ற புயல்விண் டலத்திற் றவழ்ந்திடக்
கால்புடைத் தோங்கு வரையிற்
கவசந் தரித்தன்ன உய்த்திட மழைத்தாரை
கான்றுபே ரருவியாக
மருவுற்ற தண்டலைக் கூடாக ஓடிமா
மலர்மணமெ லாமழைந்து
வளியினால் வீழ்கனிக ளோடுமகி லாரமும்
வாரியிரு கரைமருங்கும்
பெருகுற் ற நதியினொடு மாமாவுகுத்தபால்
பெட்பொடுக லக்கவோடிப்
பெருவரைக் காடென்ன வளர்கருப்பங்களி
பிளிந்து சாறுகலந்து
திரையுற் ற சங்கமத் தாடுமண்ணீரனே
செங்கிரை யாடியருளே
திருவருள் பொழிந்துலகை யாளுமுருகையனே
செங்கிரை யாடியருளே

14. அஞ்சதி வினையினி லமுந்தியன வரதநல்
லாறுகா னுதுமுன்னம்
ஐயநின்னருணெ றி யறிந்துய்ந்திலென் மெய்ம்மை
அறிவிழந்தே னனவிலாப்
பஞ்சபா வங்களசெய் தேமகிழ்தேனிதன்
பயனைஇன் றே உணர்ந்தேன்
பையரவ டர்க்குமயில் வாகனத் தெந்தையிப்
பவ்வங் கடப்பதற்குத்
தஞ்சமாய் நின்கழ லடைந்தனென்றெவருமொரு
தரமுனது பதியடைந்தாற்
சஞ்சலமகன்றுசம் பத்துடன் குலவிநற்
சாயுச்ச ய மடைவரன்றோ
செஞ்சொலா ரும்பண்ணி சைக்குமண்ணீரனே
செங்கிரை யாடியருளே
திருவருள் பொழிந்துலகை யாளுமுருகையனே
செங்கிரை யாடியருளே

15. மலைவளம் பெறுகண்டி மாநகர் பிடிக்கவென
வந்த யோண்ஸ்ரன் தளபதி
வலியபடை வீரரோடு வழியிலுள வுனதுபதி
வந்துபா சறையமைத்துக்
கொலைதனக் கஞ்சாது குறுகுமிரு கங்களைக்
கொன்றுமலை போற்குவித்துன்
கோயிலையு மதியாதசுத்தப் படுத்தவக்
கோயிலதி காரியுள்ளம்
நிலைதளர்ந் துணையண்டி முறையிடவுமன்றுநடு
நிசியில் குளவித் திரளெலாம்
நீள்வனமி ருந்துவந் தூறுசெய்திடவுமவர்
நெஞ்சங் கலங்கியோடிச்
செலவரந் தந்தாண்ட தில்லைமண்ணீரனே
செங்கிரை யாடியருளே
திருவருள் பொழிந்துலகை யாளுமுருகையனே
செங்கிரை யாடியருளே.

16. கல்லென விரங்குபல் வியமுழங்கத் தொண்டர்
கைகுவித் தரதரவெனக்
கட்புன லுகுத்துபூ தூளியை நனைத்திடக்
கான் முனையை ஏந்திமடவார்
அல்லிருட் போதுதா ளொன்றிலிரு பங்கய
மலர்ந்துதேன் சிந்துவதென
அணிமாட் மீதுமரு கிலுமார்ந்து செறிதர
அருக்கரொரு கோடிநின்ற
எல்பரப் புலதென்ன கற்பூரதீபங்க ளேந்திநின்னடியர்
பலரும்
எங்கணுநெருங்களு னத்தெதிர்கொள்
மாயைபோல்
இருளகல மானமேறித்
தில்லைமண் டீர்வீதி பவனிவரு முருகனே
செங்கிரை யாடியருளே
திருவருள் பொழிந்துலகை யாளுமுருகையனே
செங்கிரை யாடியருளே.

17. பன்னவரி தானசா கரசங்க மத்துளே
 பத்தகோ டிகளிறங்கிப்
 பம்பைதா ரகைசங்கு வாச்சியமு முக்கபண்
 பாடவர கரவென்னவே
 அன்னநடை மங்கையர்கள் கொங்கைமுகிழும் மவர்கள்
 அம்பனைய திருவிழிகளும்
 அருவியிற் படுதல்கண் டுள்ளடைந் தரவிந்த
 மப்பினுள் மூழ்க கயல்கள்
 நன்னீரினுட்புகுந் தோடகரை நின்றுபல
 நறுமலர்க் கொம்பர் துவளும்
 நடைபயில இடைகண்டு சைவலங்குழலோடு
 நட்பாட நீராடவே
 சென்னெறி படைத்துவளர் தில்லைமன்றோரே
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருவருள் பொழிந் துலகையானுமுருகையனே
 செங்கீரை யாடியருளே.

18. மங்கையர் தினங்குளித் தாடுதலி னூலவர்
 மனங்கொண் டணிந்த சாந்தும்
 மணமுறு நரந்தமும் போர்த்துமா மாயையுள்
 மயங்குமுல கினையொக்கவும்
 கங்குல்நீ ராடவரு வேரார்க்குமொளி காட்டுநற்
 கதிர்மணி விளக்கமுறவும்
 கண்விழித் தாம்பல்நறை சிந்தவும் நீரினிற்
 கவினசந் திரபிம்பமும்
 மங்குலிடையிட பட விசம்புதாரகைகுழ
 மதியினொடு கீழிறங்கி
 வந்துபடி தரிசித்த தொக்கவுஞ்சீர்த்திகள்
 வயங்குதீர்த் தத்தாவணித்
 திங்கள்நிறை மதியில்நீ ராடுமன்றோரே
 செங்கீரையாடியருளே
 திருவருள் பொழிந்துலகை யானுமுருகையனே
 செங்கீரை யாடியருளே.

19. வித்திய பொலிந்துபன் னூறென விளைந்துமக
 மேருகிரியிற் பிறங்க
 மேவுசெந் நெற்கதி ரறுத்துக் குயிற்றிறல்
 வேளையிற் பகடுபூட்டிப்
 பத்தியொடு களநடத்திப் பாடிநாவல்வை
 பதடி நீக்கித் தெரித்துப்
 பார்மகட் பரவியிற் சேமித்து மள்ளர்தம்
 பசிநினை விழந்து கூடி
 மத்தளமடித்துகைத் தாளங்கள் கொட்டிமுகிழ்
 வாகநா டகநடித்தும்
 மாசிலிதி காசம் புராணங்க ளாய்ந்துமுயர்
 வானமாண் பொருள்தேரவும்
 சித்திநித மீந்திடுந் தில்லைமன்றோரே
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருவருள் பொழிந்துலகை யானுமுருகையனே
 செங்கீரையாடியருளே.

20. உன்மகிமை யறியாத கசடர்பலர் உலகினிடை
 உன்மத்தராக வாழ்ந்து
 உண்டுடுத்துத்தனஞ் சேர்க்கவென்றேபிறப்
 புற்றதென் றெண்ணி நிதமும்
 மண்ணுமற நெறிவிலகு வார்பஞ்ச பாவம்
 மனங்கொண்டு செய்வர்பெரிய
 மதுமயக்குற்றவ ரெனப் பொருட்குப்பையில்
 மயங்கி வாணாளிலுனது
 சன்னிதியடைந்துநெஞ் சுருகாது மந்திர
 சடாட்சரத்தைப் பழித்துச்
 சான்றோரை நிந்தித்து வாழ்ந்துமுடிவில் தமது
 தவறுகளெலாமுணர்ந்து
 சென்னியால் நிற்பதம் போற்றஅருள் செய்குகா
 செங்கீரை யாடியருளே
 திருவருள் பொழிந்துலகை யானுமுருகையனே
 செங்கீரை யாடியருளே.

3. தாலப் பருவம்

வேறு

21. தினகர னுதயஞ் செய்திடி லாம்பல்
தேசே சோ ரா தோ
திகமுன தழகில் அசுரர்களிதயம்
தேயா தே போ மோ
மனமகிழ் வறவம் பங்கய மெழிலாய்
மாண பூ வா தோ
மகபதி முதலா மும்பர்கள் வதனம்
மலரா தே போ மோ
வனமுறு கூகை கண்ணொளி யிலதால்
வரவே கூசாதோ
மயலுறு மசுர குலமுனைநாடி
வரவே கூசாரோ
தனமட வறுமீன் தந்திட வந்தார்
தாலோ தா லே லோ
தமிழ்வள முறுநற் பதிவரு குமரா
தாலோ தா லே லோ.

22. கடகரி முகனுங் கந்துக் மாடக்
காணு தே வா டிக்
கதிருறு வதனங் கன்றிட வருதல்
காணாய் கா னாயே
படவர வணையின் பாயலொர்இப்
பாலா மா லோ னும்
பசுபதி முதலும் வந்தன ரேற்றப்
பாராய் சீ ரா ளா
இடருற அவுணர் இன்னலிழைத்தார்
சசா கா வாயே
எனசுர ரோல மிட்டுள னைந்தார்
ஏகா வே காயே

தடவரை மிசைவண் டமிழ்விதையிட்டாய்
தாலோ தா லே லோ
தமிழ்வள முறுநற் பதிவரு குமரா
தாலோ தா லே லோ.

23. அரைவட மொளிரக் கிண்கிணியோடு
மாரச் சேராடி
அருளொளி பரவுஞ் சுந்தரவதன
மாரச் சிறு மூரல்
பொருவறு மகாக் குழைசெவி யர்டப்
போனா லே காணும்
புவியுறு மடவார் புங்கவமாதர்
போதார் கா ரோதி
வரையர மகளிர் கண்ணினை யூரூல்
வாழ்வேவா டாயோ
மரகத நிறமா மங்கைத னிதயம்
வாடா தே போ மோ
சரவண வாவி தங்கிய குமரா
தாலோ தா லே லோ
தமிழ்வள முறுநற் பதிவரு முருகா
தாலோ தா லே லோ.

வேறு

24. கதிர்முற் றியநெற் கழனிகளிற்
களிகொள் கருங்கைக் காராளர்
கணிசாற் றியநல் லோரையினிற்
கரும்பொற் கூர்ங்கூன் கத்திகொடு
அதிரக் கதிர்கால் தடியமுனம்
ஆங்கே யூடல் கொண்டபெடை
அஞ்சி அயல்சார் ஆண்டுண்ணடை
ஆரத் தழுவச் சங்கீன்ற

கதிர்கால் முத்தம் கண்டுநகை
காட்டுந் தில்லை மன்றோரா
கனக வரைமா மகன்மடியில்
கனியும் மழலை மொழிபாடிச்
சதிகொள் நடனம் புரியுமென
தையா தாலோ தாலேலோ
சசிமங் கல்யங் காத்தருள்கந்
தரனே தாலோ தாலேலோ

25. தெய்வம் முனியிற் செய்ததவம்
தேயு மென்பார் சிறுபிழையும்
செய்யா திருக்கச் செவ்வதனந்
தேச குன்றிச் சினமெழிலிவ்
வையந் தழைக்க வழியுண்டோ
வானோர் பிழைக்க வகையுண்டோ
மலர்வாய் விண்டு மகிழ்ந்தினிய
மழலை பொழியா யோகழலைத்
தைவந் திடவுந் தணியாயேற்
தமிழ்ப்பண் ணிசைத்துத் தாலாட்டில்
தணியா திருக்க வியதுண்டோ
சமயா தீதப் பழம்பொருளாஞ்
சைவங் கமழும் மண்டுரீ
தலைவ ராடே தாலேலோ
சசிமங் கல்யங் காத்தருள்கந்
தரனே தாலோ தாலேலோ.

26. நன்மங் கலநா ள்கரமட
நங்கை மின்னார் புனைந்தசெழும்
நவமா மணிக ளிழைத்ததிரு
நாணத் தனையு மற்றுவிழ
நின்மங் கலமா மலரடியே
நெஞ்சி விருத்துஞ் சுரமடவார்
நீள்பொற் ருலி ஓளிகால
நெடுவேல் தொட்ட படைவீரா

சென்மங் களிலு யர்ந்தபெருந்
தேவர்க்கும்மிச் சோதனைகள்
செய்து போதப் பயனுதவுஞ்
செல்வா உந்தன் செய்கையெலாம்
வன்மந் தானோ மாணெறியோ
மலராய் தாலோ தாலேலோ
வனசங் கமழும் மண்டுரின்
வாழ்வே தாலோ தாலேலோ.

வேறு

27. கனதன வரைமட விரிவைய ருனதெழில்
காண சீர்பாடிக்
கயல்நெடு விழிகுழை படவிடை நெளிவொடு
கைமே லே யாட
இனவனை கலகல வெனமணி வடமுட்
னேடார் தாராட
இசையொடு பரிபுர வொலியெழ நடமிட்
லீசா காணயே
சினவயில் கரமுறு மறுவறு மறுமுக
சேலே கஞ் சாருந்
திலகந னுதலொளிர் களிற்று மரியருள்
தேனேர் மொழியார் தம்
தனகள் பமழுகெ முதமகிழ் சரவண
தாலோ தாலேலோ
தவர்களி யொடுவரு திருநக ரறுமுக
தாலோ தாலேலோ.

வேறு

28. இலகும் பரிதியி னொளியினு மொளிருறு
மேகா வலி யாடும்
இபமா முகனொடு மரைஞா ணணியுட்
னிறையேபோ னுயோ
பலரும் மறுகினி லுனதணி கலவிலை
பாரார் சுருரோ

பதுமப் பதமிசை துகள் பட வெளிசெல
 பாணேர் நிலவூறும்
 திலகம் பெறுமுன தழகிய வதனம்
 சேயே வேரா தோ
 திகழுங் கனதன வறுமடமகளிர்
 தேடார் வாடாரோ
 சலமுந் தடைகரை வளநகர் வருகுக்
 தாலோ தாலேலோ
 சமரம் புரிதரு படையின ததிபதி
 தாலோ தாலே லோ.

வேறு

29. அண்டர் குனித்தன ரவலக் கடலுக்
 கப்பா லானே மென்
 றருமெய்ச் சுருதிக ளதிரத் துந்துமி
 யார்த்தன வார்த்தன பார்
 கொண்டு பணிந்தனர் குழைபொற் கடகங்
 கோலம் புனைகென்று
 குறுகிக் கின்னரர் மதுரப் பண்ணெடு
 குழலொத் திசை பாடத்
 தொண்டர் துதித்தனர் உபயக் கழலிற்
 றூய மலர்தூ வி
 சுலவும் மசுரத் திமிரங் கெடவரு
 சோதி பாராயே
 தண்டலை சுற்றிய மண்டுர் முருகா
 தாலோ தாலே லோ
 தழையும் புகழுறு பதியற் புதமுதல்
 தாலோ தாலே லோ

வேறு

30. சிந்தை நினைந் துருகி லுந்தன ருட்கடலைச்
 சேரா தாராரே
 செங்கம லப்பதமே தஞ்சமே னப்பரவித்
 தேனார் பாமா ரி

வந்துபொ ழிந்தனர்பார் செந்தமிழ் வாணரெலாம்
 வானோர் வாழ்வே நீ
 வம்பவி மும்மலர்வாய் விண்டுமொ ழிந்தருளா
 வாறே தோதே ரேன்
 நைந்தனையோ பசியால் தந்தைமு னிந்தனரோ
 நால்வா யானே டும்
 நண்ணிய மறுகினிடை நஞ்சுற நோக்கினர்தாம்
 நாதா வாரா ரோ
 சந்தவ ரைக்கயிலை எந்தைதி ருக்குமரா
 தாலோ தாலே லோ
 சங்குமு ழங்குபதி தங்குதி ருக்குமரா
 தாலோ தாலே லோ

4. சப்பாணிப் பருவம்

வேறு

31. உரமருவு வெள்ளைவா ரணமூர் புரந்தரனு
 வந்துதவு பிடியும்பலை
 ஓவற வணைத்தகன சுத்தறிப் புயமசைந்
 துலையாது பைங்கடம்புச்
 சரமுமார் பூடுநிலை குலையாது நிறைகலைச்
 சந்ரமுக மண்டலத்தே
 தமனியச் சுட்டியசை யாதுமகரக்குழை
 தழைசெவியி லசைவுறுது
 சிரமசைவு ருதுவியர் முத்துமுதி ராதுநின்
 செவ்வாய் சிரிப்பறது
 திகழ்கங்க ணங்களிலி ழைத்தநித் திலநிலஞ்
 சிந்தாது சிகியேறியந்
 திரமருவு பண்ணவர்க் கருள்செங் கரத்தினுந்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 கங்குபுகழ் மண்டுர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

32. தித்தித்த சாறுள்ள மட்டுஞ் சுவைத்ததன்
 தீஞ்சுவை நுகர்ந்தபின்னர்ச்
 செங்கருப் பங்களியை வீசுமியல் போற்றனஞ்
 சேர்த்திடுங் கணிகையர்நலம்
 நத்தித் தனக்குவை யழித்துமெய்ஞ் ஞானமும்
 நன்னெறியை யோருமியல்பும்
 நல்லோரிணக்கமு மிழந்துலைந் தருணகிரி
 நாதனுனையே தஞ்சமாய்ப்
 பத்தித் தனிச்சிந்தை யோடடைய உயர்நிலைப்
 பண்பட்ட உள்ளமதிலே
 பருமணி யெனத்திருப் புகழ் ஊற்றெடுத்து இ
 பாரெலாம் பரவியோடச்
 சத்தித் தடங்கருணை யிந்துரட் சித்தவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே

33. விண்ணார் கரங்குவித் துனதுபெரு ஞாட்பினில்
 விளைந்ததிறல் வெற்றிகண்டு
 மேவுகளிகொண்டுடல் குலுங்கக் கரங்களால்
 வேலையொலி யெனமுழக்கக்
 கண்ணாய் ரத்தனுங் கண்பெற்ற சிதடனிற்
 கரையிலா உவகை பூத்துக்
 கழலடி பணிந்துநின் கருணைவெள்ளத்திற்
 கலந்தமிழ் உனதுபாதம்
 நண்ணு ருடற்களங் கண்டுசுழ காதிபூண்
 நசையா விறக்கை தட்ட
 நரிபேரி கைத்தொனி யெழுப்பவேல் விட்டநின்
 நளினக் கரங்களாலே
 தண்ணார் கடம்பார மணியுமுரு கேசனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

34. கரையிலா நின்றநின் காட்சியைக் கண்டுதான்
 கண்பெற்ற பயனடையந்
 கார்த்திகைத் திங்களீற் கார்த்திகைத்திவசந்
 கருத்தொக்க விரதமாற்றிப்
 புரையிலாப் பூவடியருச்சித்த முசுருந்த
 பூபதிக் கன்புகூர்ந்து
 பொன்னொளிசெய் குக்குடக் கொடிநிழற்றச்சிகிப்
 புள்ளேறி லக்கவீரர்
 திரையுலாங் கடலொக்க வேகுழ வந்துநின்
 தெரிசனங் காட்டியன்னோன்
 திக்கெங்கு மிசைபடத் திகழ்தார காகணத்
 தேதிங்க ளெனவிளங்கத்
 தரையெலா மொருகுடைக் கீழாள வைத்தவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே

35. அண்டகோ ளகையெலா மசையவா னோங்கியெழும்
 அட்டமா மலைகளசைய
 அரியமா மேருவரை யசையபா தலமசைய
 அசையகாசினிவிசும்பிற்
 கொண்டலோ டிரவிமதி யசையதா ரகையெலாங்
 குலையமா திரநடுங்கக்
 கொட்குமா நிலவுலகு தாங்குசே டன்வலிமை
 குன்ற மா வடவை சிதற
 மண்டுபூ தூளிவிண் படரவே ழாழியும்
 வாரியலை வீசவலிய
 மஞ்ஞையுரு வாகவடல் செய்யவரு மசுரனின்
 வலிகெடுத்த தவர்குடிக்கோர்
 சண்டமா ருதமென்ன வந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

36. சித்தர் முனிவோர் துதிசெய் தேற்றிடக் களிநடந்
 தேவரம்பையர்களாடத்
 திருமாதிரி னோடுதிரு மாலவன் புடையுற்தித்
 திகழ்பாஞ்ச சன்னியத்தைச்
 சித்தமகிழ் வெவ்வேறெரி விப்பதெனலுதபுத்
 தேளிர்துந் துமிமுழக்கச்
 செஞ்சடா முடியசைய வந்துசங் கரியுடன்
 சிவபிரா னாகூறப்
 பத்திமையி னாற்கரங் கூப்பிவிழி நீருகப்
 பதிகங்கள் பாடியாடிப்
 பால்மதி யெழக்கண்ட பரவையென அடியர்நின்
 பாலடைந் தார்ப்பரித்தார்
 சத்திவடி வேலனே நீயுமுன் செங்கையாற்
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

37. திங்கள்தண் ணமுதநில வெங்கும் விரிக்கதந்
 தேவினுக் குளமகிழ்ந்து
 செங்குமுத முகைவிண்டு தேனுக்குக்கச்சலந்
 தீப்பட்ட தெனவெரீஇ
 அங்கலம ரும்மடப் பார்ப்பினை யிறக்கையுள்
 அணைத்துமன மாற்றியினிய
 ஆறுதல ளிக்குநா ரைகள்வாழ் தடஞ்சுனை
 அருத்தியொட டைந்துதொண்டர்
 கொங்கு மலர்பறித் துன்பதம் பரவியே
 கூயமுறையிடக் கசிந்து
 குழவிக் கிரங்குநற் றுயென்ன உள்ளங்
 குழைந்தரு ளளித்துநிதமும்
 தங்குபுகழ் மண்டீர் அமர்ந்தசர வணபவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சகமாயை யடுஞான சக்திவடி வேலவா
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

மணிகிளர் வரைத்தட மிசைப்பொற் பிறங்கலென
 மஞ்ஞைமே லூர்ந்துபவனீ
 வருதல்கண் ணுற்றுலா ரணமியம்பப்பழன
 வாய்மடக் குருகுநரல
 அணிமரமெ லாங்குயிலி சைக்கநின் னடியர்வாய்
 அரகரா வென்றரற்ற
 அரியநன் னீர்ப்பொய்கை மலர்விரிக்கப்பல்
 அளிக்குலம் றீங்கரிக்கப்
 பனிமலர் சொரிந்துபூம் பொழில்நன் மணத்தினைப்
 பரிமளித் திடவால்வளை
 பம்பமங் கலமொலிக்கத்திருப் பாவிசை
 பரந்துவா னோங்க உந்தன்
 தணிவிலா அருளமுத ளிக்குமண்டோனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சகமாயை யடுஞான சக்திவடிவேலனே
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு

19. விலகரு மருளொளி பரவுறு முகவர
 விந்தம லர்ந்தா ர
 விரைபொதி துவரித ழுருநறை யுகவுரை
 விண்டுமொ ழிந்தே யும்
 பலமணி யொடுதர ளமுமொளிர் தமனிய
 பைங்கட கப்பூ ணும்
 பயிலிய வளையணி களுமொலி யிடவுயர்
 பன்னிரு கையா லும்
 மலைதரு மடமயி லொடுசெவி வியருள
 மட்டில்க ளிப்பா க
 மழவிடை யிறைமொழி மழலையில் மகிழ்வுற
 வஞ்சம னச்சூரக்
 குலமடு மடலரி யெனவரு குமரநீ
 கொட்டுக சப்பாணி
 குளிர்புனல் நதிவள முறுபதி வதிருக்
 கொட்டுக சப்பாணி.

40. அரவித ழியொடியு மதியமு மணியுய
 ரைந்துமு கத்தா னின்
 அழகுறு நுதல்விழி யெழுபொறி யழவினி
 லச்சமு றத்தே வர்
 திரையெறி கணைகடல் சுவறிட வடவையி
 தென்றுப தைத்தா ரும்
 திகிலுற வெழுபுவ னமுமன லுறுமிழு
 தென்னவெ ருண்டோ ட
 வரநதி யிடையறு வனசமீ தெழிலொடு
 வந்துபி றந்தா யே
 மனமயர் வொடுநிலை தளர்வுறு சுரருணை
 வந்துப ணிந்தா ரே
 குரவலர் தொடையணி சரவண பவகுக
 கொட்டுக சப்பாணி
 குருகின வொலிகெழு திருநக ரறுமுக
 கொட்டுக சப்பாணி.

5. முத்தப் பருவம்

வேறு

41. பொங்குந் தரங்கக் கடலில்வலம்
 புரிமுத் திப்பி தருமுத்தம்
 புழைவேய் முத்தம் பூசத்தே
 பொருந்து முத்தம் மீன்முத்தம்
 மங்குல் முத்தம் கரியேன மருப்பு முத்த
 மராமுத்தம்
 மற்றும் பலவா முத்தமெலாம்
 முத்தமாமோ ஒளியென்றுந்
 தங்கா முத்தந் தேய்முத்தந்
 தரணி தன்னில் மெய்ப்பொருளைச்
 சணமுங் கருதா ரணிமுத்தந்
 தகுதி மதிக்கப் பெறுமுத்தம்

சங்கம் போற்றும் புலவதின்
 தருளார் முத்தந் தருகவே
 சந்தப் பொழில்குழ் மன்றோரின்
 தலைவ முத்தந் தருகவே.

42. அகந்தை கொண்ட அயன் மால்முன்
 அழலாய் நின்ற அத்தனது
 அடியைத் தேடி நிலங்கிண்ட
 அந்தக் குலத்திற் பிறந்ததனால்
 இகந்து வெறுத்தேன் ஏனமருப்
 பெழிலார் முத்த மீந்தாலும்
 இருநீர் வாழும் வளமீனம்
 இப்பி நந்து முத்தமெலாம்
 முகந்து கடலைக் குடித்தகுறு
 முனிவ னெச்சில் படுமுத்தம்
 முருகு மாறா நின்செவ்வாய்
 முத்திற் கிவைதா நிகராமோ
 சகந்த ழைக்க வந்தசடாட்
 சரநீ முத்தந் தருகவே
 சந்தப் பொழில்குழ் மன்றோரின்
 தலைவ முத்தந் தருகவே.

43. நெஞ்சங் கரந்த கயவர்பெரும்
 நிதியை யீந்து நீடுபுகழ்
 நிலவக் கருதி லப்பொருளை
 நேரு மறிஞர் உண்டேகொல்
 நஞ்சங் கரந்த பைங்கணரா
 நன்னீர் வாழுங் கொடியகரா
 நலையில் முத்த மீந்தாலும்
 நான்வேண் டேனுன் செய்யதிருக்
 கஞ்சம் புரையும் வாய்முத்தங்
 கருணை கனிந்த நறுமுத்தம்
 கதிர்கால் முத்தம் பெற்றோர்நற்
 கதிகாண் முத்தங் கழலினையே
 கஞ்சம் புகுந்தா ருய்யவரு

சாமி முத்தந் தருகவே
சந்தப் பொழில்குழ் மன்றோன்
தலைவ முத்தந் தருகவே.

44. செழிய னவையில் மதவாதஞ்
செய்த அமணக் கையருளந்
திகிலேறச் செஞ் சைவநெறி
சிறந்து மிளிரத் தேவாரம்
பொழியுஞ் சமயக் குருவேமெய்ப்
பொருளே பிறவிக் கடல்தாண்டும்
புணையே யன்ப ருள்ளுறையும்
புலமே புலமைக் கொருமுதலே
விழிநீர் முத்தம் பொருணூலை
விரித்த உரைகள் பலவுள்ளும்
மேன்மை துலங்கத் தெரித்தொன்றை
விளக்கு முத்தம் இன்முத்தம்
வளியும் பவளச் செவ்வாயால்
வந்தோர் முத்தந் தருகவே
மருவார் பொழில்குழ் மன்றோன்
வாழ்வே முத்தந் தருகவே.

45. வானங் குறையா மழையுதவ
வளங்கொள் பழனங் கழைபுரைய
வளஞ் சாலி முத்தீன
மக்கள் மகிழ் மடியமிடி
தானம் புரிவா மென்றெவருந்
தரளக் குவையோ டிருந்தாலும்
தாழ்ந்து இரப்போர் இல்லாத
தகைசால் தில்லை மன்றோரா
மோனஞ் சிதையா யோகநெறி
முயன்று காத்த முனிவோரும்
முழுதுங் காண வரியாயுள்
முத்தம் வேண்டா ராரேகொல்

ஞானப் பாலுண் செவ்வாயால்
நாடிமுத்தந் தருகவே
ஞானங் கமழங் குழல்மடவார்
நாதா முத்தந் தருகவே.

வேறு

46. தழை விரிக்குங் கமுகுதிர்க்குந்
தரளமுன்றிற் தரையெலாம்
சனிபுனற்பங் கயமிறைக்குந்
தனிமதுத்தண் கயமெலாம்
பழமு திர்க்குந் தருவனத்திற்
பருவ ரைத்தண் டரளமேம்
படுவளத்த பழனமிக்க
பலன லிக்க வழுவீர்தங்
குழைக டக்கும் விழிமடப்பொற்
கொடிக ளின்பங் குலவிநற்
குதலை மைந்த ரொடுமுயர்த்த
குணநிறைந்து மகிழ்வுறும்
முழுவொ லிக்கும் பதிபுரக்கும்
முருக முத்தந் தருகவே
முறுவ லிக்குந் துவருக்கும்
முருகு முத்தந் தருகவே.

47. புலன டக்கு நெறிபடைத்துப்
பொருகு றம்பு ளொருவியே
புரைதபச்செங் கழல்பொருந்தப்
புரித வத்து முனிவரின்
நிலைகு லைத்து மதிமயக்கி
நிறைய ழிக்கு மதனவேள்
நெடுப டைக்கொர் தனுவளைக்க
நெகிழ்க ருப்பி லுறைதரும்
விலைக திக்குந் தரளமிக்க
வெயில்ப ரக்கு மெனினும்மெவ்

வினேகே டுத்து ளொளிசிறக்கும்
 விலையில் முத்துக் கிணைகொலோ
 மலைப ரித்த வரிதனக்கு
 மருக முத்தந் தருகவே
 வயல்செ ழிக்கும் பதிபுரக்கும்
 வரத முத்தந் தருகவே.

வேறு

48. குரவரடி போற்றிமெய்ந் நூற்பொருளை முறையினிந்
 கொள்ளா தொளித்திருந்து
 கூறுமுரை செவிமடுப் பாருறுதியாயின்னல்
 கொண்டலைவ ரெனுமுண்மையைத்
 தரணியிடை காட்டவென் றெண்ணியோ முன்னையுத்
 தரகோச மங்கைதனிலே
 சங்கரிக் கெம்பிரா னுபதேச மருளபூந்
 தழைசாரு மளகமீது
 முரலுமளி புருவொடும றைந்துகேட்டரவணியு
 முதல்வனிடு சாபமதனால்
 முந்நீர் புகுந்தும் னயின யுன்டைல்
 முழுதுமுல குய்யவன்றோ
 குரவமல ராரமணி குமரநின் பவளவாய்க்
 குளிர்முத்த முண்ணவருளே
 கொங்கார் பொழிற்றில்லை மண்டிர நினதுவாய்க்
 குளிர்முத்த முண்ண வருளே.

49. கழைமுத்து வெந்தீயினுற்றெறுங் கறைபடுங்
 சுருமுகி லிடித்துமின்னல்
 கான்றமுத்தம் நின்கை வேலுங்குடைந்துயர்
 ககனத் தொளித்த முத்தம்
 பழனத்தில் வினைநன்னெல் முத்தங் களத்திடைப்
 பகடுகால் பட்டுடைந்த
 பரல்முத்த மீனமுத்தம்புலால் கமமுநின்
 பங்கே ருக்கச்செய்யவாய்

வினேமுத்த மேமுத்த மாமுத்த ருந்தினம்
 விழைமுத்த முமைகளித்து
 வேண்டுமுத் தம்விலைம திக்கவரி தானநன்
 மேன்மைபெறு முத்தமருளாம்
 மழைநித்த லும்பொழியு மாறுதிரு வதனநின்
 வாய்முத்த முண்ணவருளே
 மருவார் பொழிற்றில்லை மண்டிர நின்செய்ய
 வாய்முத்த முண்ணவருளே.

50. உம்பர்நா னும்விண் ணிழிந்துநின் பதசரோ
 ருகமலர் பணிந்துசெலவென்
 ரோங்கிவளர் தெங்கின் மிசைக்கவிக்குலநெருங்
 குற்றபைங்காய் பறித்துக்
 கம்பமா முகனைவந் தனைசெய்வ போற்கருங்
 கன்மீது விசுவாங்கண்
 கான்றநீத் தம்வயற் கால்வாய் புகுந்திடக்
 கன்னல்நற் சுவைகதிக்கும்
 இன்பமா வளமோங்கு தில்லைமன்றினினிவி
 ருந்தருளே யீயுமுருகா
 இணையிலா முத்தநின் முத்தமே யன்றியிங்
 கெம்முத்த மும்முத்தமோ
 வம்பவிழு மலர்கடம் பாரனே நின்செய்ய
 வாய்முத்த முண்ணவருளே
 வலியபகை யகலவர மருளுமொரு குமரநின்
 வாய்முத்த முண்ணவருளே.

6. வாரானைப் பருவம்

வேறு

51. பரவுஞ் சைவப் பெருநெறியின்
 பயனே வருக பழமறையின்
 பழமேவருக பரமகுரு பரனேவருக

பலகலைக்கா
 கரமே வருக கதியருள்பாற்
 கரளே வருக கவுரிதிருக்
 கண்ணே வருக கண்ணுதலோன்
 கதிரேவருக கருணையொளி
 விரவும் மணியே மெய்ஞ்ஞான
 விளக்கே வருக களக்கமற
 மிளிர்வெண் மதியே வருகவடி
 வேலா வருக விரைசாருங்
 குரவுந் தழையுந் திருமார்பிற்
 குலுங்க வருக நலங்கனிந்து
 குலவுந் தில்லை மண்டுர்வாழ்
 குமரா வருக வருகவே.

52. என்பே ருவகைப் பெருநிதியே
 ஈரேழ் புவனக் கொருமுதலே
 என்றுங் குறையா வருட்கடலே
 இடும்பை தீர்க்கு மின்னமுதே
 அன்பே அன்ப ருள்ளுறையும்
 அறிவே அறிவிற் நெளிபொருளே
 அருகே வருக அடையலர்கோ
 ளரியே வருக அந்தமிலா
 இன்பே வருக கதிரைநகர்க்
 கிறையே வருக பிறைகுடும்
 ஈசனருளே வருக எம(து)
 தி தயம் மகிழ வருக நிதம்
 உன்பேர் சொல்லித் துதிபாடி
 உள்ளங் களிக்க வருகவே
 உயர்விண் படரும் பொழில் சூழ்மண்
 ரோ வருக வருகவே.

53. காலிக் கதிரின் புன்னகையே
 களக்க மில்லா வெண்ணிலவே
 கசிந்தெ னிதயக் கல்லுனையே
 கரங்கள் நீட்டி யழைத்தாலும்
 கோலங் கரந்தா லிங்கெவரைக்
 கூவி யழைப்பே னென்பெரிய
 குறைகள் சொல்வே னினியமொழி
 கொள்வே னந்தோ அதிவிரைவில்
 மாலைப் போதும் வந்ததுஎன்
 வாழ்வே உன்னைக் காணாது
 வாடி நைந்தேன் வருகஇனி
 வாரா திருக்க வழக்குண்டோ
 சோலைத் தடஞ்சார் மண்டுர்வாழ்
 சோதி வருக வருகவே
 துலங்கு மறுமா முகஞானச்
 சுடரே வருக வருகவே.

54. சேனார் மரமே யுயர்தூணச்
 செல்லுர் வானே மேற்றிரையாச்
 செறிவேய் முத்த மொளிகாலத்
 திகழ்வா னிடியே பேரிகையா
 வினா கான மளிபாட
 விலங்கு காணப் புல்வெளியே
 மேவா டரங்காச் சிகிதோகை
 விரித்து நடன மாடவெழிற்
 புனார் முலையா ராங்கேனற்
 புனமா டோங்கும் புரைமீது
 புள்ளங் கடியா திருவிழியும்
 பொருந்த நோக்கிப் பொலிவிழந்து
 நானா வயர்கா சார்மண்டுர்
 நாதா வருக வருகவே
 நம்பு மடியார் வினைபோக்கும்
 ஞான திபனே வருகவே.

55. பாடும் புலவ ருள்ளநிலாப்
 பாவும் மணியே பரசுதவர்
 பக்தி வலையிற் கட்டுண்ணும்
 பரனே பெற்றால் நிற்பரிசும்
 தேடும் பொருளொன் றுண்டாமோ
 தேவே தேவர் தெள்ளமுதே
 திலகந் தீட்ட வருககழல்
 சேர்க்க வருக சேவடிமீ
 தாடுங் கனக குண்டலநீ
 ளரைஞா ணணிய வருககடம்
 பாரம் புனைய வருக்தமி
 ழரசே வருக பிரசமலர்க்
 காடும் புனலுஞ் சூழ்மண்டுர்க்
 கந்தா வருக வருகவே
 கரிமா முகனுக் கினையதிருக்
 கடம்பா வருக வருகவே.

56. துண்டப் பிறைதோய் சடிமகேச்
 சுரனார் முனிவிற் கழுதாயோ
 துங்கக் கரிமா முகமுடைய
 துணைவ னுன்னை வைதானே
 தொண்டைக் கனிவாய் வள்ளிமடத்
 தோகை பூடற் குலைந்தாயோ
 சுருதி முனிவ னளித்தநறுஞ்
 சுவைமாங் கனிக்கா யழுதாயோ
 பண்டைத் தரும நெறியொருவிப்
 பழிபா வங்கள் தலைப்பெய்து
 படிமீ துலவுங் கொடுமக்கட்
 பதடிக் கிரங்கி நைந்தாயோ
 அண்டர்க் கிறையே மண்டுர்வாழ்
 அரசே வருக வருகவே
 அறுமா முகனே அயிலேந்தும்
 அழகே வருக வருகவே.

57. ஊனும் மிசையா துடல்மெவிய
 ஒளிர் பொன் மேனி துகள்படிய
 உமையாள் தேட உம் பரேலாம்
 ஒருங்கு வாட உயர்பயிரப்
 பூனும் புனையா தெங்கேதான்
 போனாய் வருக புனலாடப்
 பூரித் தெழுந்த முலையமுதம்
 புசிக்க வருக புலவருனைக்
 ளானும் படிசெங் கரங்கூப்பிக்
 கலுழ்ந்தார் விரைந்து கவலையெலாம்
 கடிந்தாட் கொள்ள வருகமலர்க்
 கடம்பா வருக படர்ந்துபுகழ்
 சேனும் பரவும் மாமண்டுர்ச்
 செல்வா வருக வருகவே
 சேவுந் தரனா ரீந்தவருட்
 செவ்வேள் வருக வருகவே.

58. இல்லே மென்னப் பருவரலோ
 டிரக்கு மேழை யுளநோவ
 இல்லே மென்னச் செல்வர்பல
 ரெறிந்த கொடிய சொல்லம்பும்
 வல்லே மென்ன மாண்டகலை
 வல்லா ரோடு வழக்காடி
 வல்லே யென்னக் கசடரது
 வாயு டெழுந்த வன்மொழியும்
 செல்லே யென்னப் பொருளீயுந்
 திறலா ரீயச் சென்றேற்றுச்
 செல்லே மவர்வா யென்றுதலஞ்
 சிதைத்த கயவர் தீமொழியும்
 எல்லா மேற்ற செவிகுளிர
 இன்பம் பொழிய வருகவே
 என்றும் புகழ்சால் மண்டுர்வாழ்
 ஈசா வருக வருகவே.

வேறு

59. கலகல வெனுமா டகவணி கவினக்
கதிர்மணி வருக வருகவே
கவியுக் வரத னெனவரு புலவ
கவிமழை பொழிய வருகவே
மலையொடு மசுரன் பொடிபட வடல்செய்
வலிகெழு மதலை வருகவே
வதனமொ ரறுமா வனசமு மலர
மழலைகள் பொழிய வருகவே
குலவரை யசைய மயிலிவர் குழக
குறுநடை பயிலவருகவே
குறுமுனி வரனும் பரவுறு தமிழ்தேர்
குருபர வருக வருகவே
மலர்விரி பொழில்சார் பதிவரு குமர
மகிழ்வொடு வருக வருகவே
மகபதி யருளும் பிடிபுணர் களிதே
மலரடி வருட வருகவே.

60. திரைகடல் சுவற நெடுபடை விடுமா
திறலுறு செழிய வருகவே
சிவபர மறிய மறைபொரு ளருள்செய்
செககுரு வருக வருகவே
சரவண பவவோ மெனுமரு மொழியிற்
றனைபடு முருக வருகவே
தழைவிநி குரவ நறுமல ரசையத்
தமிழ்மொழி பகர வருகவே
விரைசெறி துவர்வா யமுதக வினைதிர்
விமலநீ வருக வருகவே
விரியிதழ் வனச மலரவ நெழுதும்
விதிகெட வருக வருகவே
கரைபொரு மலையேர் புனல்வள பதியாய்
கதிதர வருக வருகவே
கருமுகி லனைய மலவிருளகலக்
கதிரொளி வருக வருகவே.

7. அம்புலிப் பருவம்

வேறு

1. விண்ணிலி ரெண்கலையி னோடுநீ மேவலோர்
வெண்பந்து போல்மிளிர்தலால்
வேறுவே ருனதா ரகைகுழ லாற்கணையில்
வெண்கஞ்ச மலர்போறலாற்
கண்ணினிங் காப்பிரபை காட்டலா லிரசதக்
கட்டியே போலொளிர்தலாற்
கங்குலம் போதிலனை யாவிளக் கானதால்
கரமுயர்த் துனையழைத்தான்
மண்ணிலே வந்திவன் மனமகிழ உந்தனது
வடிவினைக் காட்டியுள்ள
மாசகல ஒருவரம் பெற்றுநா டோறுமே
வாழஎண் ணாதென்னே
அண்ணலா மரிமருக னானசர வணனுடன்
அம்புலி ஆடவாவே
அண்டர்பர வும்புகழ்த் தில்லைமண் றேனுடன்
அம்புலி ஆடவாவே.
2. காய்கதிர் மறைந்திருள் கவிந்திடப் பொய்கையிற்
கமலங் குழைந்துவாடக்
காவிமுகை மலரவளி பாவிசைக்கக்கருங்
கடல்முழவ மார்ப்பரிக்கப்
பாயிருள் கடிந்துபாற் கதிர்விரித் தொளிபெறப்
பாரிடமெ லாம்புரக்கும்
பண்ணவனெ னப்பெரு மகந்தை கொண்டுவலையோர்
பாலன் என்றெண்ணினாய் கொல்
செய்யென விகழ்ந்தகு ருடல்கிழித்துச் செய்ய
சேவலும் மயிலுமாகச்
சினவேல் விடுத்தகும ரன்முனிந் தாலுனது
செய்கையென்னு மாகையால்
ஆயனரு திருமருக னானசரவணனுடன்
அம்புலி ஆடவாவே
அண்டர்பர வும்புகழ்த் தில்லைமண் றேனுடன்
அம்புலி ஆடவாவே.

63. பானதியெ னத்தண்ணி லாவிரிப் பாயிவன்
 பரிதியொரு கோடியொல்கப்
 பதுமவத னத்தொளிப ரப்புமிய லானருட்
 பார்வையால் நீயுயர்ந்த
 வானவெளி யிற்செல்ல மஞ்ஞையி தூர்ந்தகில
 மண்டலமு மேயுலவுவான்
 மாறென்று கொண்டனை இரண்டுமா னுண்டிவ
 வளர்புய மருங்குமேவத்
 தேனமுத தாரைநீ சிந்தஉல கில்மடச்
 சேயிழையர் நைவரிவனூல்
 தேவமட மாதர்நிறை யழிவரீ தெல்லாந்
 தெரிந்துநீ யங்குருது
 ஆனமுக னுக்கிளைஞ னானவறு முகனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அண்டர்பர வும்புகழ்த் தில்லைமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

64. கரிமுகப் பின்னாகியி லாசமீ துறைதரக்
 கர்வமுற்றே யவன்றன்
 கரமோத கம்புழைக் கைமடற் காதுமா
 காத்திரங் கண்டிகழ்ந்தாய்
 எரியென முனிந்தவ னிடுங்கொடிய சாபமு
 மேற்றுமண் ணவர்கண்ணுரு
 திழிநு ரீ லுலைந் துவிண் ணவர்தொழுது செய்தமுனை
 யீட்டிற் கிரங்கியருள
 விரிகலை ளளர்க்குநா லாந்திவசமேயிதுனை
 மேயதனையுணர்கிலாயோ
 வேதப் பெரும்பொருள்வி னுயகற்கிளைஞனில்
 வேலனென் றறிகிலாயோ
 அரிதனக் கணமருக னானசரவணனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அண்டர் பரவும்புகழ்த் தில்லைமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

65. விடநாக முண்டுமிழ்ந் தெச்சிற் படுத்ததின்
 மேனிமா சுற்ற தென்றோ
 மின்னுமணி கிம்புரி மருப்புத லோனுனை
 வெகுண்டமொழி யால் மெலிந்தோ
 தடமா முடித்தக்க னிட்டசா பத்தினுற்
 றளர்வுற்ற பெற்றி கொண்டோ
 தண்ணிலவு பகலவனி டத்துநீ பெற்றதித்
 தரணிகண் டறியு மென்றோ
 மடமாதர் தந்தலைவ ரைப்பிரிய அவர்மனம்
 வாட்டியதி னாற்சி னந்து
 வைவரென் றெண்ணியோ விண்ணிருந் திங்குநீ
 வரமனங் கூசு கின்றாய்
 அடனாக வுரிதரித் தோனருளு முருகனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே
 அண்டர்பர வும்புகழ்த் தில்லைமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆட வாவே.

66. வெய்யபகு வாயரவு மிழ்ந்தமணி வனமெலாம்
 வேய்முத்த மோடொளிர்ந்த
 விளைசாலி முத்தங் களத்தொளிர மாதர்தம்
 மேனியணி முத்தமொளிரத்
 துய்யவறு வதனமு மலர்ந்தொளிர இருபுறந்
 தோகையர்கள் நகையொளிர்ந்த
 துங்கவடி வேலொடிவ னுறைதலா லாலயந்
 தூறில வெறிக்க வென்றும்
 மையிருள கன்றொளிர் செய்தில்லைமண் றேனொடு
 வந்துவினை யாடுதற்குள்
 மனநாணு சென்றுமதி யாதிவனை மருவிலுன்
 மாண்கறையு மழியுமன்றோ
 அயாவினை யுய்குவையெ மறுவதன குழவியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அயலாரு மரமுநல் லாரங்கமழ்ந்திடும்
 அம்புலி ஆடவாவே.

67. வன்பகைகு ருக்குடைந் தோர்புவியி லவர்செயும்
 வஞ்சனைக் கஞ்சியவரின்
 வலியரை யணைந்திடிற் றரியலர் கலங்கிமன
 மடிவுறல் வழக்கிதன்றோ
 நிற்பகையு மழியமகிழ் வெய்திவிண் மீதுநீ
 நிலவுவா யிங்குவந்தால்
 நெடியவிட வரவினைப் பொடிபடவடர்க்கவொ
 நீலமயிலுண்டிவன்கை
 மின்பயிலு மயில்ஞான சக்திமுன்னே மாயை
 விறலழியு முனைமறைக்கும்
 மேகப் படாமகல விரிகதிர் பரப்புமில்
 வேலாத லால்விரைந்து
 அன்பரக மகலாத அறுவதன குழவியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அரமகனீர் பாடுநீ ராருமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

68. கள்ளவிழு மல்நிகை விரிந்துபதி எங்குநற்
 கந்தம் பரந்துவிசக்
 களிகொண்டு வண்டின மிசைக்குமின் கீதநெ
 கழனியிற் பகடுபூட்டி
 மள்ளரே ரோட்டுகி தம்மடப் பாவையர்த
 மகவுதா லாட்டுகிதம்
 வளர்பைந் தருக்களில் மரீஇகார்ங் குயிலெலை
 வாய்விட் டரற்றுக்கிதம்
 உள்ளநிறை வுற்றடிய ரோதுபதிகந் தினம்
 ஓவற நயந்து மகிழ்வாய்
 உயர்விண் டலத்துருமு ரற்றநாளும் மெலித்
 துள்ளங் கலங்கலாமோ
 அள்ளலுறு பொய்கைவனர் அறுவதன குழவியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அரமகனீர் பாடுநீ ராருமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

பங்கயன் மாலிந்தி ரன்றினம் போற்றுமிப்
 பாலனுயர் திருமாமலர்ப்
 பாதங்க ளேதஞ்ச மென்றுபல் லுயிரும்
 பராவிநல் வருள்கிடைத்துத்
 தக்கறை துடைப்பர்நீ யும்விண்ணிழித் திவன்
 சரணடையி லுனதுகறையுந்
 தங்குமோ மெய்தளர்ந் தெங்கெங் கலைந்தனை
 தக்கனிடு சாபமெய்தப்
 பொங்கரவ ணிந்தபர னன்றோஉனக்கருள்
 புரிந்துசெஞ் சடைபரித்துப்
 பொன்று கலை காத்ததுவ ளர்ந்துதன்
 னொளியினைப் பொழியவர மீந்தததனால்
 அங்கயல் குதிக்குநதி குழுமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அருளமு தளித்திடும் அறுவதன குழவியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

பண்டுநாள் கொண்டஉற வன்றோ சிறக்குமிப்
 பன்னிரு சுரக்கு மரனைப்
 பங்கய நிறைந்தசர வணதடமிசைச் சிறிய
 பைங்குழவி யாய்வரமுனஞ்
 சண்டனை முனிந்தபர னுறழற் பொறியாய்ந்து
 தற்கண் டரித்து நின்னைச்
 சஞ்சல மிகுத்துநிறை கலையழிவுறக் கொடிய
 தக்கன் வெகுண்டவுரையால்
 மண்டுசெஞ் சடைபரித்தாரிந்த வகையினால்
 வையத்தில் நீயிழிந்து
 வந்துவினை யாடவுற வுனதுளத்திவி
 தை வைத்துத் தயங்கிடாது
 அண்டர்நா னும்பரவு தில்லைமண் றேனுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே
 அருளமுதளித்திடும் அறுவதன குழவியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

8. சிறுபறைப் பருவம்

வேறு

71. சரவணப் வக்குமர வரகரவெ னப்பகர
சதுர்முகனெ முத்தகலவே
சன்னமர ணப்பிணித பன்னெதிரு றப்பணி
சலமகற லொக்கவருளும்
பிரணவம் றைப்பொருளே யரனறிவு றப்புதலும்
பெருநெறிப் டைத்தகுழகா
பிறைப்பொரும ருப்பொளிர் மொருகரமு கக்கனி
பிளிறிமுன டுத்தசெயலால்
உரதனநி றத்துறவெ யினர்குலம் டக்கொடியை
உரிமையொட னைத்தமுதலே
உணவழிப் டத்தவறு மசுரர்குல முட்கியிதொ
உசுமுடிவெ னக்கருதலே
சிரமசைவு றத்திசை எதிரவுத தித்தொனியில்
சிறுபறைமு முக்கியருளே
சிவநெறிப் ரக்குமொரு பதிவருதி ருக்குமர
சிறுபறைமு முக்கியருளே.
72. கரியுரித ரித்தரவு நதிமதிப் ரித்திலகு
கதிர்சடைவி ரித்துபுடையே
கரகமல மிக்கவியை வொடுசுழல்வு றக்கழல்க
கலகலவெ னக்குமுறவே
அரியுமறி தற்கரிய வொருபதமு யர்த்தியொரு
அடியுமிந் நிலத்திலுறவே
அமரர்பர வத்தவரு மகமகிழ்வு றத்துதிசெய்
தரிதரிதெ னப்பகரவே
பரிபுரமொ லிக்கவுட னடமிடுப ரைக்குமிதொர்
பரவசமெ முப்பவருள்சேர்
பழமறைசி றக்கவரு கனகசபையிற் பெரிய
பதநடனம் ஆடும் இறையோன்
திரிபுவன முற்றுமிருள் கடிவுறவ் ளித்தகு
சிறுபறைமு முக்கியருளே
சிவநெறிப் ரக்குமொரு பதிவருதி ருக்குமர
சிறுபறைமு முக்கியருளே.

மகரசல திப்புவனி யகிலமும் டக்கியெழு
மறநெறிசி தைத்தொழியவே
வளர்மதிக டுக்கவற நிலமிசைத் ளிர்க்கவெழில்
வனிதையர்கள் சுற்புமிகவே
குசுரமலை யத்தமிழி னருவிபெருகிக்குமிறித்
குவலையம் னைத்துமுறவே
கொடியரெழிலித் தொனியி லரவுபுரையத் தமது
குழுவொடுகு லைந்தொழியவே
பகரவெவ ருக்குமிக வருசிவம் தத்தினியல்
பலதிசையு மெட்டிவரவே
பழமறைநி லைக்கதவ முனிவரர்சி றக்கவினை
பழனமும் ளிக்கபலனே
செரமலையக் குறவ ரரிவையைய னைத்தகு
சிறுபறைமு முக்கியருளே
சிவநெறிப் ரக்குமொரு பதிவருதி ருக்குமர
சிறுபறைமு முக்கியருளே.

வேறு

அகமரர வைப்பசிச் சுக்கிலப் பிரதமையை
யாதிநா ளாயடுத்து
அறுநாளு மேபுனல்ப டிந்துபுல னைந்தையு
மடக்கியர விந்தமனை
முகமாறு மேயுண் ணிறுத்தியிரு டிகளென்ன
மோனத்தி ருந்துவிரதம்
முறையே யநுட்டிக்கு மடவார்பு ராணம்
முயன்றுகேட் டுயராலயத்
தகமா தரத்தொடுமி ருத்தல்போன்ம் மடைமருங்
கணியணிய தாய்க் குழுமி
யகலாது வெண்கொக் கினம்மழையில் முழுகியு
மடக்கமே பெரியதென்றிச்
செகம் துணர்த்துமண் டுருறையு முருகநீ
சிறுபறைமு முக்கியருளே
செகவரை மகளிதய மகிழவரு குமரனே
சிறுபறைமு முக்கியருளே.

75. மன்றுளா ஓஞ்சங்க ரன்சடா மகுடமிசை
 மலரவன் மகவுமுனிவால்
 மனமுடைந் துடல்தளர வந்தடைக்கலமென்
 வைகமற் றுங்கணுறையும்
 கன்றுகோ பக்கனல் பிறக்கும் பணுவினைக்
 கண்டுபின் னும்பயந்து
 கவலையுற வைங்கரன் றன்கோடெனத்துதிக்
 கையினையுயர்த்தல் நோக்கி
 இன்றுவா னைமுடியு மென்றுமெய் நடுங்கமுன்
 இற்றகோ டிதுவன்றென
 இயலுணர்ந்தகலநிலை கொள்ளுமதி குணிலதா
 எந்தைகைத் துடியடிக்கச்
 சென்றமா தவபால தில்லைமண் றேரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 சிகரவரை மகளிதய மகிழ்வரு குமரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

76. மெய்யரந்தைப்படப் பாவமுன்னாள் செய்து
 வினையெய்ன் னாதுஇந்நான்
 மெய்ந்நெறியு ணர்ந்துவென் ளிலைவேல் பதித்துடு
 வேந்திரன் மேனியென்ன
 வெய்யதீ வினைகளுக் கிடாகவே வென்
 விளங்குமுள் குத்தியீர்க்க
 ில்லெறி மயிற்கலா பஞ்செருகி யொப்பின்
 வேறுபாற் காவடிசுமற்
 ளர தின் சரணன்றி யின்றுவே றில்லையென
 ஆலயம் வந்துபல்லோர்
 அஞ்சலிபுரிந்துநட மாடபண் பாடநல்
 னுளமுத ளிக்குமெங்கள்
 செய்யபன் விருகரத் தில்லைமண் றேரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 சிகரவரை மகளிதய யகிழ்வரு குமரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

என்புதோல் போர்த்தஉடலுக்குழிவி முந்தொளி
 இழந்தவிழி என்றுமானு
 எரிவடவை யொத்தபசி யோடலம ருங்கொடும்
 இடாகினிப் பேய்களெல்லாம்
 இன்பொ டுதிரங்குடித் தெல்லையில் நிணக்கழை
 ஏப்பமுற வாரியுண்டு
 எம்பசி தணித்தகுச னார்வாழ்க வாழ்கவென்
 றெங்குத் துணங்கையாட
 அபுறச ரப்படைகள் மலைகுவிந் தாங்குகள
 மருவவுதி ரக்கடலினுள்
 வலியபடை தொட்டுவிண் ணவாரசிறையு மீட்டுவா
 னுலகுகுடி யேற்றுவித்தாய்
 நன்பொதிகை முனிவனுக் கன்றுதமிழோதினாய்
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 தெங்குகுமு கெங்குமுயர் தில்லைமண் றேரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

சந்தன நறுந்தழை யுடுத்துமெல் லிடையினிற்
 சாருமே கலையதாகச்
 சண்பகம் மல்லிகை குராமலர்க ளோடுபல
 தளர்களும் பெய்துகட்டிக்
 சித்தமுறு சுனைமலர் அணிந்துசந் தனமுடன்
 கஸ்தூரி புனுகுசாத்திக்
 கழைமுத்து மணிவடம் பூண்டுவளை பாடகம்
 கல்லென் றெனிக்க நின்று
 சந்தநத் தொண்டக முழக்கிஅர மகளிருந்
 தலைகுனிய மயில்களெல்லாம்
 சாயல்பயிலக் குறிஞ்சிப் பண்ணி சைத்தெயினர்
 தையலர்கள் குரவையாடச்
 சித்தையிலு வந்துமகிழ் வெய்துமுரு கேசனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 தெங்குகுமு கெங்குமுயர் தில்லைமண் றேரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

79. சக்கரமெ டுத்திரவி கதிரினைம றைத்துத் த
 னஞ்சயனையாண்ட முதலோன்
 றப் போர்ச்சயப் பேரிகைமு முக்கநிள்
 தந்தைமும் புரமெரித்துச்
 மிந்துச் சடாடவியு மாடநற்
 றிண்டிமமு முக்கவின்னல்
 ிகயமு காசுரனை வென்றுகரி மாமுகச்
 செம்மல்பே ரிகைமுமுக்கத்
 மு டித்ததுணை வன்முழுவ டித்திடச்
 சமரில்வெஞ் குரைவென்ற
 தஞ்சங் காரவோங் காரநின் வெற்றிமுர
 சார்த்திடத் தாழ்த்தலேனே
 யமு முக்கெனவொ லிக்கமண்டுரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 திசைமாமு கன்றனை முனித்துசிறை யிட்டகு
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

ஈட்டதிக் குஞ்செவிடு படவசுரர் கிடுகிடென்
 றலமரவு ணர்ச்சிவெள்ளத்
 தமரர் முழக்கிகரங் கூப்பிமெய் விதிர்விதிர்
 தானந்த நடனமாடி
 இட்டநித் தியபோக மெய்தினே மின்னெடுமம்
 இடும்பையெல்லா மறந்தோம்
 எனவார்த்தி டத்தரும தேவதை களித்துநின்
 இணைமலர் துதித்து நிற்கத்
 துட்டதிக் கிரகம் புரிந்தருள்செய் சிவகணஞ்
 குழநல் வஞ்சிகுடிச்
 கூடரயில் விளங்கபோர்ப் பறைமுழக்கித் திறந்
 குரனெயில் சென்றுடற்றிச்
 சிட்டரைக் காத்த உயர்தில்லை மண்டுரனே
 சிறுபறைமு முக்கியருளே
 திசைமா முகன்றனை முனிந்துசிறையிட்டகு
 சிறுபறைமு முக்கியருளே.

9. சிற்றிற் பருவம்

வேறு

81. எதும் புணரி கதித்ததிரைக்
 கையா வலைத்துக் கரையேற்றிக்
 கனக மலையிற் குயிற்றியொளி
 காலும் மணலைக் கைநோவ
 மத்தத் தெரித்துக் கொழித்துவரி
 முழக்கில் வெரீஇ முறையேநாம்
 முடித்த அருமை யோராயோ
 முகமுஞ் சற்றே பாராயோ
 மிதன் குழவி யென்றுலகம்
 பேசும் மொழிமேற் கொண்டாயோ
 பிறவி சிதைக்கும் பெருங்கருணைப்
 பேறே பெருமை யீதாமோ
 மத்தத் தெனிய அருள்மண்டுர்ச்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 சிவசன் முகனே கவுரிதிருச்
 சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

82. காக்குங் கருணைக் கடலென்றே
 கருத்தி லிருத்திக் கடைத்தேறிக்
 கடையேம் விழைந்துன் கழலினையே
 கதியென் றரற்றக் கழுமல்துடைத்
 நாக்கங் கருதி ஆளாயேல்
 ஆரைச் சதமென் றணுகியெம்
 தரிய குறைகள் சொல்லிமனம்
 ஆறிமகிழ்வோ மடைவாக
 வீக்கும் பரிய வேலியிர்
 வினைவை யோரா தழிவுசெயின்
 வேறுவழியு முண்டாமோ
 விமலா ஈது முறையாமோ
 தேக்கும் புகழ்சால் மண்டுர்வாழ்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 சிவசன் முகனே கவுரிதிருச்
 சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

83. கொக்குத் தடிந்தாய் பகிரண்ட
கூடமிழ்த்தாய் கூடல்நகர்
குறுகிச் சமயப் போரிலமண்
கூட்ட மொழித்தாய் குன்றமொடு
கக்கக் குருதி குரனுடல்
கனன்று பிளந்தாய் கஞ்சமலர்க்
கடவுள் வெருவக் குட்டியருங்
காவற் சிறையி லிட்டாய்நின்
ஒக்கப் புவன முற்றுமெவ
ருள்ளா ருந்தன் திறனெல்லாம்
ஒழியாதோநா மமைத்ததிரை
உவரிமண்சிற் றிலையழிக்கிற்
திக்குப் புகழ்சால் மண்டீர்வாழ்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

84. கொந்தார் கடப்பந் தாரணியுங்
குமரா உந்தன் கோயில்வலங்
கொள்ளா ரனந்தங் குரைகழலிற்
கொய்மா மலர்க ளிட்டுவரம்
தந்தாளளைய வென்றுசிரந்
தாழ்ந்தா ரின்னு மனந்தறிதம்
தங்கா நிதியில் மயங்கிமனஞ்
சாம்போ துணருந் தன்மையினர்
அந்தோ அனந்த மனந்தமிவர்
அகத்தின் திமிரஞ் சிதையாதுன்
அடியேஞ் சிற்றில் சிதைப்பதுனக்
கழகோ அறமோ அருளாமோ
சித்தா வளஞ்சால் மண்டீர்வாழ்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே

85. ஸூரிற் பொலியும் புதுநறவப்
பொற்றா மரைநேர் பதமலரிற்
புழுதி படித லழகோநற்
புனலு மாட்டி யணியூட்டிச்
சேவித் துயரு நெடுமாடத்
தெருவி லிட்ட சிற்றிடையார்
செயலு மறியா யோஅவரின்
சினமுங் குறியா யோமணலைப்
பாவிப் பலகாலலுத்திடு மிப்
பாவியேங்கட் குருகாயோ
பகலைப் புரையும் பாணிலவிற்
பக்தர் சூழப் பலனிவரும்
தேவிற் சிறக்கும் மண்டீர்வாழ்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

நாயே முந்தன் தொழும்பிலொரு
நானங் குறையோ மறியோமுன்
நளினப் பதமே தஞ்சமென
நாடு மடியார் இன்னலுறல்
பேயே முணரா நிழைத்தபெரும்
பிழைகள் பொறுத்தப் பேர்ப் பரவை
பிரியா தமைத்த சிற்றிலை
பேணு தமிழ்க்கிற் பேராமோ
நாயே யன்றோ மக்கன்பிழை
சகித்து ணாட்டித் தாலாட்டிச்
சலியா அன்போ டணைப்பதருள்
தழைக்க ஈசனீந்த திருச்
பேயே தில்லை மண்டீர்வாழ்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

87. பிறவிக் கடலி லாழ்ந்து துயர்ப்
 பெருமா ருதத்தி லுலைந்துமலப்
 பெருக்கில் மோதி றைந்துநெறி
 பிறழ்ந்து நீந்தி அறியாமைச்
 சுறவுக் கஞ்ச உன்னருளாந்
 தூய திரையிக் கரையேற்றத்
 தோற்றும் உடலாஞ் சிற்றிலைநீ
 துணையாய் நின்று காவாயேல்
 உறுமெப் பழியு முனக்கன்றி
 உலகி லார்க்கு முண்டாமோ
 உரைப்பா ருரைக்கும் பொருளெல்லாம்
 ஓவா துணர்ந்து உயர்ந்தவறத்
 திறமிக் குயரும் மண்டீர்வாழ்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
 சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

88. மேனாள் ஸ்ரீராமன் பாதம்
 மேவச் சிலையோர் பெண்ணாகி
 வெகுண்டு முனிவ னுரைத்தமொழி
 விலக விலையோ வினேதீர்மெய்ஞ்
 ஞான திபனும் பரவைமனை
 நயந்து பாதஞ் சிவப்பூர
 நலியு மடியார் ருறைதீர
 நடந்த திலையோ உனதருளுக்
 காண மணலா லடியோமிங்
 கமைத்த சிற்றி லழியாதெம்
 அயலே நின்று காப்பதுநல்
 அறமேயன்றோ அமரர்புகழ்ச்
 சேனா பதியே மண்டீர்வாழ்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 சிவசண் முகனே கவுரிதிருச்
 சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே.

எல்லா மனிதர் அறியாமைக்
 கசடைச் சிதையாயோ பலநூல்
 சுற்றுந் தெளியார் அஞ்ஞானக்
 கல்லைச் சிதையா யோஅடியார்
 பொல்லா வினைகள் சிதையாயோ
 புன்மை சிதையா யோபொருளைப்
 பொன்றுந் துணையும் போற்றியறம்
 போற்றா ரிதயஞ் சிதையாயோ
 பல்லா ரிகழ முன்செய்த
 பாவஞ் சிதையா யோ நினைப்ப
 பற்றிப் பரவா திருக்குமனப்
 பான்மை சிதையா யோபடரும்
 அல்லார் பொழில்சூழ் மண்டீர்வாழ்
 அரசே சிற்றில் அழியேலே
 அண்டங் கடந்த அருளுருவே
 அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே.

அதாடருங் கொடிய கன்மவினை
 சூழ வாழ்விந் சுகமென்றுந்
 துயக்கா தலைந்து மெலிந்துனது
 தூய பாதஞ் சரணென்று
 நும் அடியார் சன்னிதியில்
 பல்லா யிரவர் அவர்துயரப்
 பவ்வஞ் சிதையா தருமணலாற்
 பலநாள் இழைத்த சிற்றிலையெம்
 ருங் கருதா தழிப்பதுநல்
 இயலோ அயரும் பிடிக்குருகி
 இலகுந் தெங்கங் குலைதிருகி
 இனிதே ஊட்டுங் களிறுலவும்
 அரும்பொழில் சூழ் மண்டீர்வாழ்
 அரசே சிற்றில் அழியேலே
 அண்டங் கடந்த அருளுருவே
 அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

வேறு

பொருசாது ரங்கமணி யணியாக நின்றுஅமர்
பொரவா தரத்துமிகவே
புவிமாத கங்குளிர மறமாய்ந்தி டத்தருமப்
பொலிவே சுதித்ததெனவே
வருமாத ரங்களசை வுறமேலெழுந்துகள்விண்
மணிதே சொழிக்கவையவே
மழையே சுடுக்கவித விதமே வளைத்துசிலை
வரிநா ணிழுத்துவிடுபேர்
உருமே நெண்ப்பெரிய குருபூமியிற் சமர்செய்
உரவோன் றனக்குவிரைவே
உறுதிமை யுன்னியவ னுயலேர் கொடிஞ்சிரக
உலையா துருட்டியருளும்
திருமால்த னக்குமரு மகனயுதித்தருக
சிறுதே ருருட்டியருளே
திகழேர் நடத்துகழ னிகள்சேர் பதிக்குழக
சிறுதே ருருட்டியருளே.

92. குருவே யெனப்பரவு குறுமா முனிக்குமொரு
குருவாயு ரைத்த குமரா
குறமா னிடத்துமயல் குறையாது நித்தமவர்
உறைகோயில் புக்கவதனால்
பொருவேல் நிகர்த்தவிழி மடவாரெடுத்தகடர்
பொலிதீப மங்கையொளிரப்
புலனே மயக்கியவர் நிலையே தளர்த்துமப்
பொழுதே கருத்திலுணரா
மருவே செறித்ததிரு மலர்வாய்சிரித்துநிறை
மதியேர் முகத்தி னழகார்
மதவா ரணத்திறைவி யுறுமுடலைக் கடிது
மகிழ்வா யகற்றுமழகா
செருவே தணித்த உயர் திறனேவிளக்கியொளிர்
சிறுதே ருருட்டியருளே
திகழேர் நடத்துகழ னிகள்சேர் பதிக்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே.

91. சலமே மிகுந்தமகி தலமே லெடுத்துபல
சதகோடி யுற்ற சனனஞ்
சகலா கமத்துமிக வரிதே யெனக்கருது
சடலந் தரித்தவதனால்
மலவே ரறுத்தரிய விழிநீ ருகுத்துதவ
வயவே லியைத்தளர்வற
வலமே நிறுத்தமன வயலே செழிக்கமறு
வறுஞான நற்பயிரிலே
நலமே கதித்த உயர் கதிவீட்டுட்கனியை
நவமா யளிக்கு முதலே
நவைதீர் கதிர்ப்பரிதி எழுமாரதப் புரவி
நடையே தடுக்குமியலாய்ச்
செலவா னகத்தணவி வளர்கா பதிக்குமர
சிறுதே ருருட்டியருளே
செருவே தணித்த உயர் திறனே விளக்கியொளிர்
சிறுதே ருருட்டியருளே.

வேறு

93. மாதங்க வரைமார்பில் வரிவண் டலம்புமலர்
மாலேநின் றுடவறுமா
வதனத் திலங்குவிழி கருணைப் பிரவாகம்
வளிந்தொழுக மகவானருள்
தங்க மாகமகிழ் வேடமர வனவேடர்
மடவரலு மருகிலார
மயில்மீதி லாரோக ணிக்குமுரு கேசநின்
வாயில்வந் தன்பரெல்லாம்
வேதங்க ளுங்கண்டி லாதஉன தளவிலா
வெற்றிக ளுரைத்துபலவாம்
வேறுவே றுனவாச் சியமுழக்கிப் பவனி
வீதிவர வேண்டி நின்றார்
செயுஞ் சோலை திகழுமண்டிருளே
சிறுதே ருருட்டிய ருளே
விரமைந் தருக்குமொரு குருமைந்தனையரிவ
சிறுதே ருருட்டியருளே

95. வேதா ஈரத் தெழுத் தாணிகோ னுதுதிந்
 விண்டுவின் தொழில்கெடாது
 வெப்பசீற் றத்துருத் திரர்வின்கெடா துதுநர்
 வேதம் முழக்கருது
 போதார் தொடைப் புரந் தரனரசு கோடாது
 புவியில்மனு முறைகெடாது
 பொங்குநன் டமிழாழி தோப்தறிஞர் பொழிகவிப்
 பொலிவென்ன உயிர்விகம்பு
 மீதார் முகிற்குல முகுக்குமழை குறையாது
 வெய்யவன் கதிர்தவாது
 விஞ்சுமைப் பூதங்கள் பிறழா தனைத்துமருள்
 வெள்ளத் தியக்குமுதலே
 சேதாம்பல் விரிகளைத் தில்லைமன்ன ரேனே
 சிறுதே குருட்டியருளே
 சிரமைந்த ருக்குமொரு குருமைந்தனையரிய
 சிறுதே குருட்டியருளே.

96. பொங்குமலை கடலெனவெ ழுந்துமாயச்சமர்
 புரிந்தவசுரப் படையெலாம்
 புவிமிசை யுருண்டு சிதை வுண்டுபிணமலைகளாய்ப்
 போகவாங் கவுணனெல்லை
 நங்குலமினித் தழைத் தோங்கவுந் தேவர்மெய்
 நடுங்கியின்னே யழியவும்
 நவ அமிர்த சீதமந் திரகூடமிண்டியென
 நவமணியிழைத்தசெம் பொற்
 துங்கவிந் திரமாய ஜாலரத மெனுமவன்
 றாயநற் றேரையுய்க்கச்
 சொன்னெறித வாதுமிண்டதுமுன்னரமரினிற்
 தஞ்சின ரெழுந்துபொரவே
 செங்கர முயர்த்தியது மீளாதுரைத்தவா
 சிறுதே குருட்டியருளே
 சிரமைந்த ருக்குமொரு குருமைந்தனையரிய
 சிறுதே குருட்டியருளே

வேறு

97. அடுத்து மும்மல எயிவது தழுவெழ
 அமரர்கள் தினம் வாழ
 எடுத்த விந்தைகொள் அரனது ரதமென
 இசைமணி ஒலி ஆர்ப்ப
 கடுத்த வஞ்சகர் கயவர்கள் செவிபடக்
 கதிகெட நின்றேங்க
 உடுத்த செஞ்சுடர் உடைஒளி வீசிட
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உழவில் திருநின் ரோங்குமண் ரேநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே

98. செழித்த பைம்பொழிற் கரிமுக னுறுபதி
 சிறந்திடு குடவீதி
 பழித்த பேர்க்குமுத் திரையெறி சக்தியின்
 பதிவளர் குணவீதி
 அழித்து மறமதை அருளறங் காத்திடும்
 அரிவதி வடவீதி
 ஒழித்து நலியிருள் உனதொளி சுடர்விட
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உழவினால் திரு ஒங்குமண் ரேநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே.

99. திரைக்கு ளங்கெழுந் தருளியு முறுபல
 திசைகளு மருள் சோதி
 விரிக்கு மற்புதத் துனதினை மலர்தொழ
 மிகுத்தனர் பலகோடி
 விரைக் கடம்பல ரணிகுக் விதுததி
 வெளிப்படு மென அன்பால்
 உரைக்கு மன்பர்தம் உளங்கொள வந்துநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உழவி னுல்திரு ஒங்குமண் ரேநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே.

100. பரக்க நற்றமிழ் படிமிசை யாசறப்
 பழமறை தினம்வாழச்
 சுரக்க வொப்பில்பல் வளனெடு மாமழை
 கொடுத்திடும் அறமோங்கக்
 கரக்க வன்பிணி மிடிஇகல் தீவினை
 கவலைகள் பொச்சாப்பு
 உரக்க வார்த்திடும் புள்ளயர் துவசநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே
 உழவினால் திரு ஓங்குமண் ரேநீ
 உருட்டுக சிறுதேரே.

— முற்றிற்று —

குருவணக்கம்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

தண்டமிழாம் பரவையிடை யாழ்ந்துசங்கத்
 தமிழ்ப்பொருளாம் தரள மெல்லாம்
 கண்டுமொழி யால்உவந்து கருணையுடன்
 எடுத்தளித்துக் கலையின் மேலாம்
 பண்டையியல் தெரித்தகத்தின் இருள்கடிந்த
 பண்டிதப்பேர்ப்பட்ட மேய
 திண்டிறல்சேர் பூபாலப் பிள்ளைதிருத்
 தாள்கள் நிதம், சிந்தை செல்வாம்.

ஸ்ரீ மண்டூர் கந்தசுவாமி ஆலயம்

சைவப்புலவர் எஸ். தில்லைநாதன் (B A.)

(அதிபர், மட்ட./மண்டூர் ம. வி)

(மண்டூர் கந்தசுவாமி ஆலய நிர்வாக சபைச் செயலாளர்)

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் உள்ள திருப்படைக் கோயில்களில் அரசமரியாதையும், சீர்லரிசைகளும், மானியங்களும், குடிவழிமரபு உரிமைகளும் சிறப்புடன் பெற்று விளங்குவது ஸ்ரீ மண்டூர் கந்தசுவாமி ஆலயம், மட்டக்களப்பு வாஷ்க்கு மேற்கே மட்டக்களப்பிலிருந்து சுமார் 25 மைல்களுக்கு அப்பால் மண்டூர் என்னும் கிராமத்தில் இப்பதி அமைந்துள்ளது.

சோழநாட்டு மன்னன் மனைவியான சீர்பாததேவி வீரமுனையை விட்டு சிங்கை நகருக்குச் செல்லும்போது தான் வழிபட்டுவந்த தங்கவேலை தனது குல மக்களிடம் கையளித்துச் சென்றாள். சீர்பாததேவி சென்றபின்பு பல காலமாக ஒன்றாக, ஒற்றுமையாக இருந்த மக்கள் சில முரண்பாடு காரணமாக பிரியவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இவர்களில் சிந்தன் என்பவன் தங்கவேலை ஒருவருக்கும் தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டு வடக்கு நோக்கி வெகு தொலையில் சென்று ஓர் தில்லை மரத்தில் பதித்துவிட்டு தனது உறவினர்களோடு துறைநீலாவணை எனும் இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். சில நாட்கள் கடந்தபின் தங்கவேலை எடுப்பதற்குரிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டான். கடைசியாக தான் வைத்த இடத்தைக் கண்டபோது கொத்துப்பந்தலின் கீழ் அது இருப்பதையும் கண்ணுற்றான். இக்கொத்தப் பந்தல் அமைத்தவர்கள் "நாதனை வேடுவர்" என்று கூறப்படுமா மண்டூர் பதியில் வாழும் வேடர் குலத்தவர்களே. சிந்தன் தான் வசிக்கும் துறைநீலாவணை, குறுமணவெளி ஆகியவற்றில் வசிக்கும் தன் இனத்தாருடனும், அயல் கிராமங்களாகிய பெரிய கல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு ஆகிய கிராமங்களில் வசிக்கும் கௌரவ மக்களுடனும் சேர்ந்து

செய்ததுபற்றி மாற்றி "தில்லை மலையிலிருந்து" என நாமம் குட்டி ஆலயமாக அமைத்தான். இவ்வாறு வேலின் வரலாற்றை "சீர்ப்பாததேவியின் வரன்முறைக் கல் வெட்டு" கூறுகிறது.

ஒருசிலர் தில்லைமரத்திலிருந்து வேல் குரனைச் சங்கரித்த வேலின் கூறு என்றும் கூறுவர்.

சிந்தனின் மரபாகிய சீர்ப்பாத குலத்தினரே வழிபாடு செய்பவராக அமைந்தனர். இவர்கற்பகனார் எனப்படுவார். இச்சொல் "கப்புகனார்" என மருவி அழைக்கப்படுகிறது. இன்று பிரதம கப்புகனார் (பெரிய கப்புகனார்) சீர்ப்பாத குலத்தைச் சேர்ந்தவராவார். இப்பெரிய கப்புக வம்சத்தினர் சிங்களக்குடி கப்புக வம்சத்தினரை மைத்துனக் குடியாகக் கொண்டுள்ளனர், சிங்களக் குடிப்பெண்ணுக்கும் சிந்தாத்திரக்குடி கப்புகனாருக்கும் (பெரிய கப்புகனார்) பிறக்கும் ஆண்மகன் பூசைக் கப்புகனாராக (உதவிக்கப்புகனாராக) கடமையுரியும் உரிமையைப் பெறுவார். சிலவேளை புறநடை யாகத் தாய்வழி மரபை மட்டும் கொண்டு பூசைக்கப்புகனாரை நியமிப்பதும் வழக்கம் இக்கப்புகமாருக்கு ஆசாரிய அபிஷேகமோ, ஆக ம நெறிக்கல்வியோ வேண்டுமென்ப தில்லை. பரம்பரை உரிமையும், தேரையில் பழக்கமும், ஆசாரமும் பயபக்தியுமே அவசியம் வேண்டப்படுவதாகும்.

கோயிலின் நிருவாகத்தைச் சரியாக நடத்துவதற்கு நான்கு ஊரவர்களும் பற்று வன்னியனார் உதவியுடன் கோரக்களப்பிலிருந்து பெரிய கவுத்தனகுடி வேளாளர்களிடம் கொண்டுநெந்து மன்றரில் குடியேற்றினார்கள். ஆலய வேளாளக்கிரக இருப்பவரும், சுவாமி தூக்குவவர்களும் இவ்வழித் கோன்றல்களே.

அங்குள்ள பணிகளைச் செய்ய கோயிலார் எனப்படும் பகுப்பினர் உள்ளனர். இவர்கள் இரு பகுதியாக உள்ளனர். கவுடாக்காரன்; கங்காணி ஆகிய இருவரும் இவ்விரு பகுதியிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படுவர். ஏனைய கோயில் பணிகளை (ஆலாத்தி எடுத்தல், கெரடிகள் தீபத்தி பிடித்தல், கூட்டுதல், துப்பரவு செய்தல், பூப்பறித்தல், விறகு

எடுத்தல், தலில் வாக்கியம் போன்றவை) இக்கோயிலாரே மேற்கொள்வர்.

மூன்று நாட்கள் ஊர்க்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகளும் சிங்களக்கப்பினர் மாற்றி பெரிய கவுத்தன் குடியிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதியும் (வண்ணக்கர்) ஆலய நிருவாகிகளாவர். இந்த ஐவருமே ஆலயத்தின் சகல பொறுப்புக்களுக்கும் உரித்துடையவராவர்.

இவ்வாலயத்தில் கடமை புரிபவர்களாகிய வண்ணக்கர், கப்புகமார், கவுடாக்காரன், கங்காணி, கோயிலார் ஆகியோருக்கு சம்பிரதாய சம்பளங்களைவிட நெற்காணி சனம் செய்கைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கு கார்த்திகை மாதத்தில் வழங்கப்படும் படியாகிய நெல் அல்லது நெல்லுக்குரிய பணம் "கார்த்திகைப்படி" எனப்படும். கப்புகப் பெண்கள்! கோயிற்பெண்கள் ஆகியோருக்கும் இப்படி வழங்கப்படுகிறது.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம், மடாலயங்கள் ஆகிய சிறப்புக்களை இவ்வாலயம் கொண்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு வாலியைப் பார்த்தவண்ணம் முருகப் பெருமானின் ஆலயமும், உள்விதியில் பிள்ளையார், குமார தம்பிரான் ஸைரவர், பரீவாரதி தெய்வங்கள் ஆகியவை அமைந்திருக்க ளென விதியில் ஒருபக்கம் தெய்வானை நாயகியும், மறுபக்கம் வள்ளிநாயகியும் அமைந்துள்ள காட்சி பார்ப்போர் மனமுத பத்தியுடன் நிற்கச்செய்யும் தன்மை வாய்ந்தது. இங்கு நடைபெறும் பூசை, வழிபாடு முதலிய பல்வேறு அம்சங்கள் கதிர்காமத்தை ஒத்தனவாக உள்ளன. இதனாலேயே இதனை "சின்னக்கதிர்காமம்" என்று அழைப்பர். கருவறையில் அமைந்துள்ளது தங்க வேலாகும் பூசை வேளைகளிலும் கூட முஸ்தானம் திரைக்கலையால் மூடப்பட்டு இருக்கும்.

இவ்வாலயத்தில் முன்னுள்ளிய பூசையும் வழவாது நடைபெறும். இவ்வாலயத்தின் மகோற்சவம் கதிர்காமத்

தீர்த்தம் கழித்து 10ம் நாள் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பித்து ஆவணி மாதப் பூரணையன்று 21ம் நாள் தீர்த்தத் திருவிழாவுடன் முடிவடைகிறது. மகோற்சவ திருவிழாக்களை ஒரு சுற்றுவட்டத் திருவிழா, இரு சுற்றுவட்டத் திருவிழா என்று கூறுவர். ஒரு சுற்றுவட்டத் திருவிழாக் காரைவிட இரு சுற்றுவட்டத் திருவிழாக் காரர்களுக்கு செலவுகள் அதிகம் இத்திருவிழாக்கள் பின்வருமாறு நடைபெறுகின்றன.

- 1 — 4 திருவிழாக்கள் - ஆலயப்பொறுப்பில் நடைபெறும்.
- 5ந் திருவிழா - மண்டூர் (கவுத்தன்குடி வேளாளர்)
- 6ந் திருவிழா - பெரிய நீலாவணை (முக்குகர்)
- 7ந் திருவிழா - மண்டூர் (நாவிதர்)
- 8ந் திருவிழா - மண்டூர், எருவில், கோடைமேடு, மகினூர் (முக்குகர்)
- 9ந் திருவிழா - மண்டூர் (வேடர்)
- 10ந் திருவிழா - மண்டூர், குருச்சன்மட்டம் (செட்டிவேளாளர்)
- 11ந் திருவிழா - மகிழடித்திவு, எருவில் (முக்குகர்)
- 12ந் திருவிழா - வீரமுனை, மண்டூர், குறுமண்வெளி (சீர்பாதம்)

(5ந் திருவிழா — 12ந் திருவிழா வரை ஒரு சுற்றுவட்டத் திருவிழா)

- 13ம் 15ம் திருவிழா - துறைநீலாவணை (சீர்பாதம்)
- 14ம் 16ம் திருவிழா - குறுமண்வெளி (சீர்பாதம்)
- 17ம் 19ம் திருவிழா - பெரிய கல்லாறு (கௌரவர்)
- 18ம் திருவிழா - கோட்டைக்கல்லாறு (கௌரவர்)
- 20ம் திருவிழா - நாவிதன்வெளி (சீர்பாதம்)

(13ம் திருவிழா — 20ம் திருவிழாவரை இரு சுற்றுவட்டத் திருவிழா)

இத்திருவிழா உரிமையுடையவர்களுக்கு, சுவாமி வீதி வல்லம் வருவதற்கு முன் நிகழ்ச்சியாக பெரிய கப்புக்கூர் அவர்களினால் மாலை அணிவிக்கப்படும். அவ்வத் திருவிழா

வின்போது அத்திருவிழாவிற்கு உரிமையுடையவர் தலைப் பாகை கட்டி சுவாமியின் முன்னால் நிற்க, பெரிய கப்புக்கூர் அவர்கள் சுவாமியின் பக்கத்திலுள்ள மாலையை எடுத்து அத்தலைப்பாகையின்மேல் கட்டுவார். இதனை "மாலைகட்டு தல்" என அழைப்பர்.

13ம் திருவிழா தொடக்கம் முருகனுடனும், விநாயகருடனும் தெய்வானை அம்மன் சப்பிரத்தில் வீதி உலாவரும் காட்சியில் திளைத்து நிற்கும் அன்பர்களின் பக்திநிலை சொல்லும் தரமன்று.

ஆவணித் திருவிழாவைப் போன்று கந்தசஷ்டி விரதமும் இவ்வாலயத்தின் முக்கிய வழிபாட்டு நிகழ்ச்சியாகும். இங்கு கந்தபுராணப் படனம் நடைபெறுவதில்லை. திருச்செந்தூர் புராண படனம் நடைபெற்று வள்ளியம்மை திருமண நிகழ்ச்சி முக்கிய நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்று பொங்கலுடன் முடிவடையும். வள்ளியம்மை திருமண நிகழ்ச்சிகுரிய நாளை "தலியாணப்படிப்பு" எனக்கூறுவர். இறுதிநாளாகிய பொங்கல் நாளில் வீதியெல்லாம் புகை மயமரக விளங்கும்.

கந்தசஷ்டி விரதகாலத்தில் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் கந்தபுராண படனமும், குரசங்கார நிகழ்ச்சியும் நடைபெறுகின்றபோதும் இவ்வாலயத்தில் திருச்செந்தூர் புராணமே புராண படனத்திற்குரியதாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் திருச்செந்தூர் புராணம் முருகப் பெருமானின் அருளை முதன்மையாகக் கொண்டு விரதகாரர்களுக்கும் கேட்போருக்கும் பேரின்பவாழ்வைக் கொடுக்கிறது. இதை விட இத்தலம் இந்தியாவிலுள்ள திருச்செந்தூர் தலத்தை இயற்கையுடன் ஒத்ததாக அமைந்துள்ளதும்; முருகனும், விநாயகரும் தத்தமக்குரிய பூஷ்ப, யாளி வாகனத்தில் அசைந்து, அசைந்து வரும் காட்சியானது திருச்செந்தூர் முருகனின் வீதி உலாவை நினைவூட்டுவதுடன் காணும் அடியார்களுக்கு இறைவனை நேரில்கண்ட உணர்வை ஏற்படுத்தி ஆனந்த பரவசத்தில் ஆழ்த்துவதும் இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் திருவிழாவின்போது முருகன் மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்து ஆலய வீதிகளில் வலம் வருதலும், திணைமா நிறைந்த புதுச்சட்டிகளில் மகளிர் கர்ப்பூர விளக்குகள் ஏந்தி வலம் வருதலும், கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். சித்திர குப்த விரதம், விநாயகவிரதம், திருவாதிரை, புது வருடப் பிறப்பு, தைப்பிறப்பு முதலிய காலங்களிலும் விசேட ஆராதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆலயக் கொடியேற்றமும், கொடியிறக்கமும் மகாசன சங்கத் தலைவராகிய உதவி அரசாங்க அதிபர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறும். ஆலயத்திருவிழாவை சிறப்பாகவும், ஒழுங்காகவும் நடத்தும் பொருட்டு உதவி அரசாங்க அதிபர் அவர்களின் தலைமையில் அவரின் பணி மனையில் கொடியேற்றத்திற்கு சுமார் ஒரு வாரகாலத்திற்கு முன்பு ஆலோசனைக்கூட்டம் நடைபெறும். இக்கூட்டத்திற்கு ஆலய நிருவாகிகள், சுகாதார பாதுகாப்பு சம்பந்தமான அரசாங்க அதிகாரிகள் உட்பட திணைக்கள அதிபர்கள், முக்கிய நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள் சமூக மனிப்பர். இது சம்பந்தமாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் மகோற்சவகாலத்தை அரசாங்க வர்த தமானிமூலம் பிரகடனப்படுத்துவார்.

இவ்வாலயத்தின் வடக்கே மூங்கிலாறும், மட்டக் களப்பு வாவியும் சங்கமமாகும் இடமே சுவாமி தீர்த்தமாகும் இடமாகும்.

இவ்வாலயம் வம்மி, ஆலை, அரசு, வாகை முதலான நிழல் விருட்சங்களை உடைய வீதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

அத்துடன் ஆலயத்தின் நாலாபக்கமும் துறைநீலா வணை, பெரிய கல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, குறுமண் வெளி, நாவிதன்வெளி, நாவற்குடா, கல்லடி முதலிய ஊர் வர்களின் மடாலயங்கள் ஆலயத்தின் தொன்மையைக் காட்டி நிற்பதோடு, போத்துக்கேயப் படைவீரர்கள் இக் கோயிலை அழிக்க முற்பட்டபோது கோயிலினுள் இருந்து

புறப்பட்ட குளவிகள் அவர்களைத் தாக்கிக் குத்தி வெருட்டி ஓட்டியதாக உள்ள வரலாறும், சான்றுப் பொருட்களும் இப்பகுதியில் உறைந்துள்ள இறையருளின் மகிமைக்குச் சான்றுக உள்ளது.

இவ்வாலயத்தின் மீது பாடல்களும், தனி நூல்களும் பாடப்பட்டுள்ளன. வித்துவான் வைத்தியலிங்க தேசிகர், பண்டிதர் முருகேசபிள்ளை, புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை முதலியோரால் “மண்டூர்ப்பதிகம்” என்ற பெயர் ஈலே தனிப்பாடல்களும், மண்டூர்ப் புலவர் வினாசித்தம்பி, து. ஹரிலாவணை தோம்புதோர் ஆறுமுகர்பிள்ளை. துறை நீலாணை கந்தையா உபாத்தியாயர் முதலியோரால் காவடி லிருத்தம், மண்டூர் முருகன் ஊஞ்சல், திங்கை மண்டூர் முருகரசம் போன்ற பல பாமாலைகளும், மண்டூர் கவிஞர் மு. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் “திருமுருகன் மண்டூர் மாலை” “திருமுருகன் மண்டூர் அந்தாதி” ஆகிய நூல்களும் கவிமணி க. அழகரெத்தினம் அவர்களின் “திங்கை மண்டூர் அந்தாதி”, மண்டூர் வைத்தியர் திரு. கோ. நாராயண பிள்ளை அவர்களின் “மண்டூர் முருகன் பக்திரசப்பாமாலை” முதலிய நூல்களும், மற்றும் எம். டி. இராகவன் மார்ச் 11 வித்தகர் போன்ற அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை களும் இத்தலத்தின் மகிமையை விளக்கி நிற்கின்றது.

இவ்வரிசையில் களுவாஞ்சிக்குடி சைவமாமணி, இலக்கியச் செம்மல் பண்டிதர் விஸ்வலிங்கம் அவர்களின் “மண்டூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்” என்ற அரிய நூலும் இப் போது சேர்ந்துகொள்கிறது.

பரிசுகளும் பாராட்டுகளும்

இந்நூலாசிரியர் பெற்ற
பரிசுகள், பட்டங்கள், பாராட்டுகள்
பற்றிய சிறு குறிப்பு

1. இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் அகில இலங்கை நாட்டுக்கூத்துப் போட்டியில் முதல் பரிசு (2-11-63)
2. மகாத்மா காந்தி நூற்றாண்டு விழா தொடர்பான கவிதை அஞ்சலிப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு, பண்டிட் விஜயலெட்சுமி அவர்களால் பரிசு வழங்கப் பட்டது (2-10-69)
3. யாழ். நல்லை ஆதினகர்த்தா ஸ்ரீலங்கை சுவாமி நாதத் தம்பிரான் அவர்களால் 'சைவமாமணி' பட்டம் வழங்கப்பட்டது- (5-10-71)
4. கொழும்பு, தமிழ்ச்சங்கம் பாரதி நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி நடாத்திய பிரபந்தப் போட்டியில் "பாரதி அந்தாதி" 3ம் பரிசு (2-12-72)
5. கொழும்பு, தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய அகில இலங்கை கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு (22-6-80)
6. பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து கலாச்சார அமைச்சு நடாத்திய அகில இலங்கைக் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு (1984)
7. பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து கலாச்சார அமைச்சினால் "இலக்கியச் செம்மல்" பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக் கப்பட்டது. தை (1987)

நூலாசிரியர்

இந்நூல் பாடப்பட்ட
தலமாகிய மண்டுரில்
10-01-1914ல் பிறந்த
இவர் களுவாஞ்சிக்
குடியை வதிவிடமா
கக் கொண்டவர்.
பயிற்றப்பட்ட தமிழ்
ஆசிரியராசப் பல வரு
டங்கள் கடமையாற்றி
01-01-71ல் இளைப்
பாறிய பின் சைவ

இலக்கியப் பணிகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டு
உழைத்து வருகிறார். களுவாஞ்சிக்குடி சைவ மகா
சபையின் தலைவராக 1974 முதல் இற்றைவரை
தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார்.

ஏராளமான தனிப்பாடல்கள் இயற்றியுள்ள இந்
நூலாசிரியரின் பின்வரும் ஆக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்
கவை :

- i. பாரதி அந்தாதி
- ii. விபுலானந்த அடிகளார் அந்தாதி
- iii. காந்தி அருள்மொழி வெண்பா
- iv. சேரன் செங்குட்டுவன் (கூத்து)
- v. மண்டுர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்

(நூலுருவில் வெளிவருவது "மண்டுர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்
ஒன்றே)

பரிசுகள், பாராட்டுகள் பல பெற்றவர் (பக்கம்:
72) களுவாஞ்சிக்குடியின் மூத்த தமிழறிஞர், ஆழ்ந்த
தமிழ்ப் புலமையும், ஆத்மீக ஈடுபாடும், அழைதியான
சுபாவமும், எளிமையான வாழ்வும் இவரது தனித்
துவ முத்திரைகள். 75 வயதிலும், இளைஞர் உள்ளத்
துடன் இப்பகுதி சமய, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் ஈடு
பட்டு வருகிறார்.

அன்புமணி.